

AVONIA

Musiikkiopisto Avonian toimintakertomus

2020—2021

AVONIA TOIMINTAKERTOMUS 2020–2021

AVONIA

TOIMITUS

Mikko Antikainen
Päivi Elomaa
Ilari Iivonen
Tuula Iivonen

ULKOASU & TAITTO

Antti Ignatius

KIELENHUOLTO

Sirpa Ovaskainen

VALOKUVAT

Antikainen Mikko
Ahola Tatu
Ignatius Antti
Iivonen Tuula
Keinänen Karoliina
Korhonen Olivia
Malmivaara Mikko
Laivuori Martti
Paasimaa Ville Paul
Puttonen Verna
Silanterä Veli-Matti
Taskinen Laura
Tiainen Teemu
Tiainen Pia
Vaahtila Päivi

PAINO

Sokkeli Oy, Helsinki

SISÄLLYS

Erilainen lukuvuosi	4
MuHaKone	6
Esittelyssä laulunopettaja Mia Heikkinen	10
Etäopetuksen uudet ulottuvuudet	12
Nuori soittaa! 2020	14
Bändikeitaan uusi klubitila	16
Lapua-Uusi-Guinea: kauneus, kaiho ja tanssin riemu	18
Valokeilassa Joonas Lahtinen	20
Kantelejoulukalenteri	22
Soitinesittelyssä kontrabasso	24
Soittimena traverso	31
Freelance-muusikon kummallinen vuosi	32
Soitonopiskelun alkumetrit	34
Kaupunkigallerian valo- ja äänitaideteoksia	38
Musiikkiopisto Avonian kitarafestivaali 2021	40
Kahdeskymmenes toimintavuosi	42
Henkilökunta	44
Edistyminen opinnoissa	48
Yhteismusisointi	50
Tapahtumakalenteri	52
Mestarikursseja, kilpailuja ja muita tapahtumia	54

Erilainen lukuvuosi

Elokuu 2020 käynnistyi odottavalla kannalla, tuoreessa muistissa oli kevätlukukaudella maaliskuun 1. päivänä tapahtunut äkillinen siirtyminen etäopetukseen vallitsevan pandemian vuoksi.

Musiikkiopiston toimintaan kuuluvat lukuvuosisuunnitelmat. Pääsääntöisesti opetusjärjestelyt, konsertit ja muut tapahtumat toteutuvat näihin suunnitelmiin pohjautuen. Lukuvuoden 2020–2021 toimintaan vaikuttivat merkittävästi lähiopetus ja etäopetusjaksojen vuorottelu. Opetusjärjestelyiden vaikeuskerrointa lisäsivät rajatut osallistujamäärät ryhmäopetukseen, konsertteihin ja musiikkitilaisuuksiin. Taltioidut konsertit ja stream-konsertit tulivat perinteisten konserttien tilalle. Useat oppilaat äänittivät ja kuvasivat kotonaan esityksiään, jotka sitten koostettiin osaksi verkossa esitettävää konserttia. Opettajien ja oppilaiden yhteistyön tuloksena syntyi uusia menetelmiä järjestää konsertteja ja esiintymisiä. Lukuvuoden aikana äänen ja videotallenteiden lähettämiseen ja vastaanottamiseen liittyvien työmenetelmien kehittyminen oli erittäin merkittävää.

Opetus- ja kulttuuriministeriön erityisavustuksella oli ratkaiseva merkitys etäopetuksen ja etäkonserttien onnistumisessa. Uusien kannettavien tietokoneiden, mikrofonien ja toimivan laiteympäristön saaminen osaksi musiikkiopiston arkea mahdollisti kuluneen lukuvuoden erityisjärjestelyt.

Teknisesti onnistuneiden etäopetusjaksojen aikana kuitenkin huomattiin, että lähiopetusta aina odotettiin ja kaivattiin. Opettajan ja oppilaan viikoittainen soitto- ja laulutunti on sosiaalisessa vuorovaikutuksessa tapahtuva oppimis- ja opetustapahtuma. Ilmeet, eleet, äänenpainot ja non-verbaalinen viestintä ovat tärkeä osa tätä vuorovaikutusta. On selvää, että vaikka digitaaliset etäyhteydet ja laitteet olisivat kuinka hyviä tahansa, on kasvokkain tapahtuva lähiopetus oppimisympäristönä senkaltainen ”käyttöliittymä”, jota ei voi täysin millään sähköisellä tai digitaalisella apuvälineellä kokonaan korvata.

Arvostus jokaviikkoisia soittotunteja, orkesteriharjoituksia, yhteismusisointiryhmiä ja konsertteja kohtaan nousi arvoon arvaamattomaan nopeasti vaihtuneiden etä- ja lähiopetusjaksojen keskellä. Usein käy niin, että arkirutiinien arvoa ei huomaa, ennen kuin niiden tekeminen ei olekaan enää mahdollista.

Musiikkiopistomme opetussuunnitelman mukaisten taitokansioiden käyttö oppilaiden opintojen rakentavan palautteen ja arvioinnin apuvälineenä osoitti erityisesti toimivuutensa kuluneen lukuvuoden 2020–2021 aikana. Taitokansioissa olevien oppilaiden soitto- ja laulutallenteiden käyttäminen mahdollisti rakentavan palautteen ja arvioinnin antamisen poikkeuksellisista opetusjärjestelyistä huolimatta.

Opetusjärjestelyiden toimivuudesta sekä opettajien, oppilaiden ja vanhempien sopeutumisesta vallitsevaan tilanteeseen kertoo paljon se, että kevätlukukauden 2021 päätteeksi sai 32 oppilasta musiikkiopiston laajan oppimäärän perustason todistuksen ja kuusi oppilasta syventävien opintojen todistuksen (musiikkiopiston päättötodistus). Tämä kertoo korkeasta motivaatiosta, luovuudesta ja mukautuvaisuudesta vallitsevaan tilanteeseen. Tarkasteltaessa oppilaiden taitokansioita, joissa on taltiointeja ja videoita kotona soitosta, on todettava, että monen oppilaan kohdalla olivat kotona tapahtuvat harjoitusmäärät nousseet kuluneena lukuvuonna.

Sananlasku ”ihmeitä ei tapahdu, ne tehdään” tuli enemmän kuin tutuksi lukuvuoden 2020–2021 aikana.

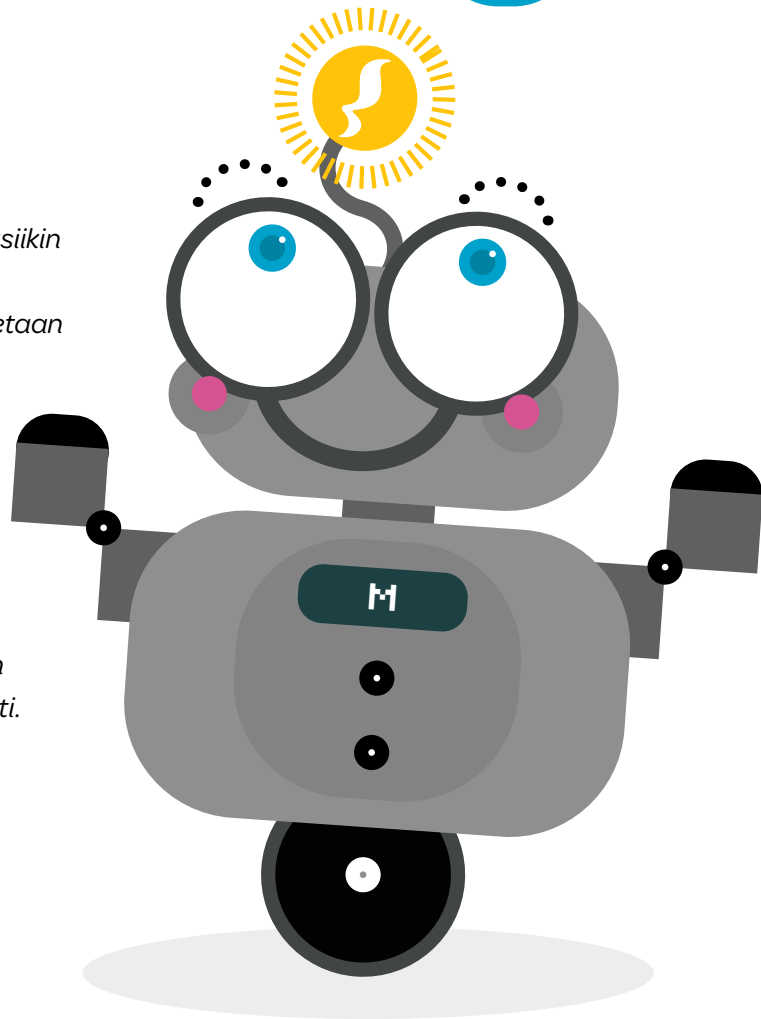
Ilari Iivonen
rehtori

MUHAKONE

Alkupalvesta 2019 heräsi ajatus kehittää Musiikin hahmotusaineiden oppimisen tukemiseen digitaalinen oppimisympäristö, joka toteutetaan verkkopalvelimelle Javascript- ja php-tekniikoilla.

Opetussisällön tavoitteena on kehittää ja vahvistaa musiikin hahmotusaineiden perusteiden osaamista. Tämän lisäksi haluttiin luoda mahdollisuus oman musiikin tekemiseen ja säveltämiseen uudistuneiden opetussuunnitelman perusteiden mukaisesti.

MuHaKone on interaktiivinen verkkoalusta. Sivusto ja sen sisältämät tehtävät toteutetaan ohjelmoimalla. MuHaKone koostuu useista tehtävämoduuleista, joiden on tarkoitus kattaa koko musiikin hahmotusaineiden opetussisältö ottaen erityisesti huomioon säveltäminen ja oman musiikin tekeminen. Verkkosivuston tehtävämoduulit toimivat myös mobiilialustoilla. Suunnittelussa ja toteutuksessa on huomioitu alusta lähtien jatkokehityksen mahdollisuus.

MuHaKoneen tehtävät rakentuvat moduuleista. Moduuli on yksilöllinen tehtäväkokonaisuus, joka opettaa tiettyä musiikin hahmotusaineiden osa-aluetta. Tehtävät on kehitetty siten, että ne toimivat kaikilla laitteilla (tietokone, mobiililaitteet, tabletit ja älypuhelimet) ja niissä on otettu huomioon visuaalisuus. Tehtävät sisältävät harjoitussisältöjä, joita ei ole aikaisemmin ollut tarjolla musiikkiopistojen opetussisällöissä. MuHaKone opettaa musiikkia laaja-alaisesti ottaen huomioon kaikki musiikkityylit ja genret sekä klassisen että rytmimusiikin puolelta.

Musiikin hahmotusaineiden digitaalisen oppimateriaalin taso on tärkeä saada vastaamaan oppijoiden tämän päivän tarpeita ja käsitystä opiskelusta. Kaiken saatavilla olevan oppimateriaalin tarjoaminen on mahdollista, kun sisältö tuotetaan digitaalisesti. Asuinpaikka tai maantieteellinen etäisyys oppilaitoksesta ei ole enää esteenä motivoituneelle musiikin hahmotusaineiden oppijalle, joka haluaa kehittää taitojaan. Tehtäviä tehdessä voi tarkkailla edistymistä ja havaita ne osa-alueet, joita on harjoiteltava enemmän. Käyttäjällä on mahdollisuus tehdä tehtäviä ilman kirjautumista tai kirjautumalla verkkoalustalle. Ajatuksena on tukea erilaisten oppijoiden oppimisprosessia parhaalla mahdollisella tavalla ja yksilöllisesti.

Lasten ja nuorten on helppo käyttää modernisti toteutettua ja visuaalisesti houkuttelevaa oppimisympäristöä ja digitaalista oppimateriaalia.

MUHAKONEEN OPPIMIS- YMPÄRISTÖSSÄ ON TÄLLÄ HETKELLÄ

KUUNTELEMINEN JA MUSIIKIN HAHMOTTAMINEN

- ✓ Melodioiden, rytmien, intervallien ja sointujen hahmottaminen
- ✓ Musiikin analysointi ja kappaleiden rakenteiden hahmottaminen
- ✓ Instrumenttien tunnistaminen
- ✓ Rakenteiden tunnistaminen

MUSIIKIN TEORIAN OPPIMISEN TYÖKALUT

- ✓ Sävelnimet
- ✓ Asteikot
- ✓ Sävellajit
- ✓ Intervallit
- ✓ Soinnut ja sointukäännökset
- ✓ Säveltapailu*
- ✓ Aika-arvot
- ✓ Rytmit
- ✓ Musiikkisanat

MUSIIKKITEKNOLOGIAN OPPIMISEN TYÖKALUT

- ✓ Äänikuva ja instrumenttien sijainnit

KEHITTEILLÄ OLEVIA TYÖKALUJA JA MODUULEJA

- ✓ Improvisointimoduulit
- ✓ Äänen värin tunnistamisen moduulit
- ✓ Tunnelman tunnistamisen moduuli
- ✓ Äänen korkeuden tunnistamisen moduuli
- ✓ Äänen voimakkuuden tunnistamisen moduuli

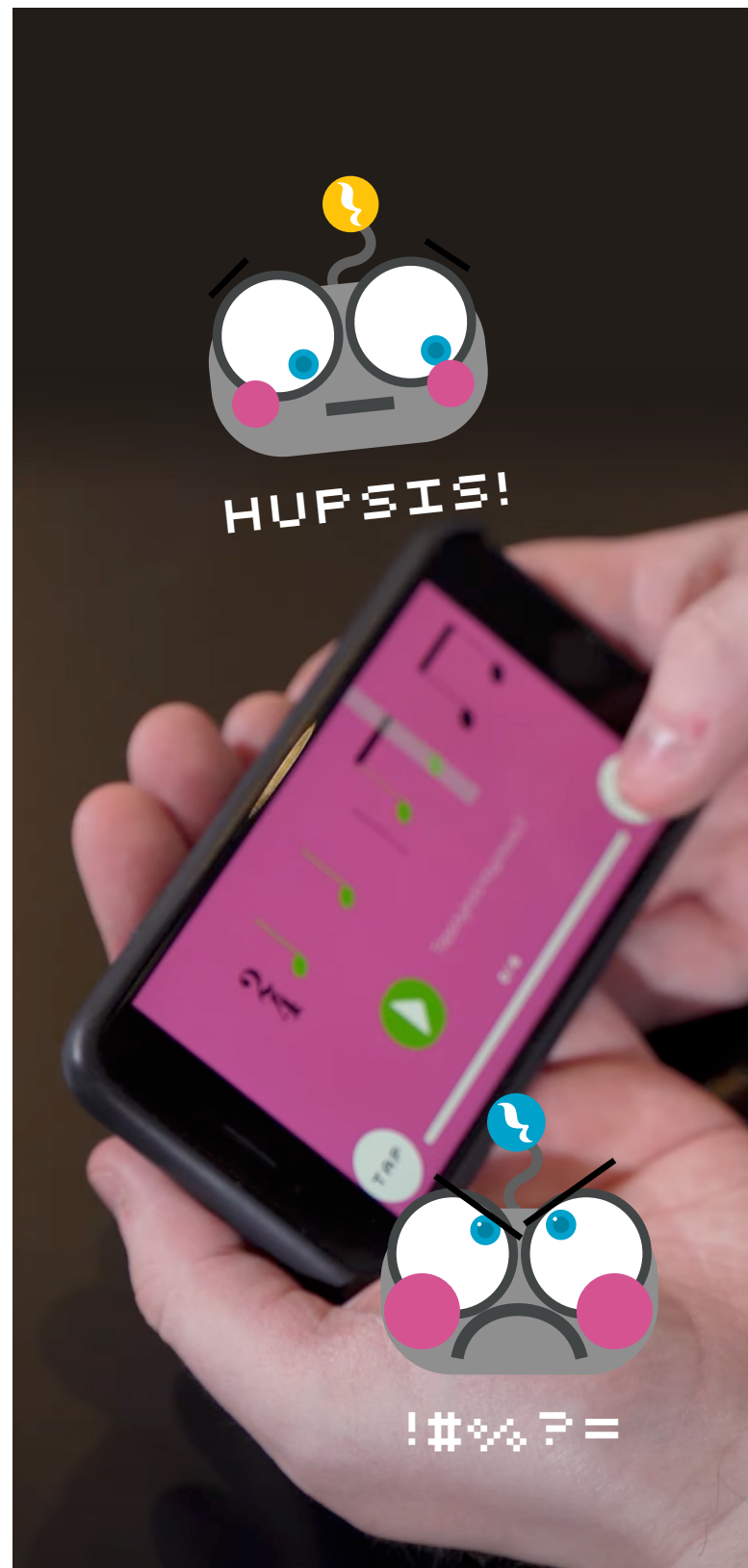
*Säveltapailuun liittyvä "solfarobotti", joka kuuntelee ja antaa palautetta. Usein äänen tuottamiseen laulamalla voi liittyä ujoutta luokkatilanteessa, jossa on muita kuulijoita. Erityisesti äänenmurros on ajanjakso, jolloin säveltapailu muiden kuunnellussa voi tuntua epämiellyttävältä. Solfarobotti-moduulin avulla voi harjoitella ja saada palautetta onnistumisesta tai kehittää osaamistaan omassa rauhassa.

MuhaKoneen avulla pyritään edesauttamaan musiikin kokonaisvaltaista oppimista musiikkioppilaitosyhteisössä. Tieto oppilaan tekemistä musiikin hahmotusaineiden tehtävistä voidaan saada muha-opettajan ja soitonopettajan tietoon. Kaikki opettajat näkevät oppilaan musiikin opettamisen kokonaistilanteen. Tämä helpottaa yhteisöllisen opettamisen ja oppimisen toteutumista.

Musiikin hahmotusaineiden opiskelu on perinteisesti järjestetty ryhmäopetuksena. Vallitseviin olosuhteisiin ja tulevaisuuden varalle on tärkeä olla opetusjärjestely, joka toimii mahdollisimman hyvin lähiopetuksena ja etäopetuksena.

Keväällä 2021 on käynnistynyt vaihe, jossa suurin uudistus on ollut graafisen ilmeen ja käyttöliittymän viimeistelyssä. MuHaKoneen graafinen ilme on entistä selkeämpi ja houkuttelevampi ja luo sivustolle tarinallisuutta. Tavoitteenamme on rakentaa laadukas sisältö ja moderni ilme. Tämän lisäksi versio

MUHAKONE

HIENOA!

WAU!

Intervallitin

Taso 1

Twinkle, Twinkle

1 2 3 4 5 6 7 8

40%

2.0:ssa on kehitetty seuraavia osa-alueita:

- ✓ Mobiililaitetuki älypuhelimille ja tableteille.
- ✓ MuHaKoneen versio 2.0:n tehtävämoduuleita voi tehdä vaikkapa puhelimella!
- ✓ Uusia moduuleita säveltapailuun, kuuntelemiseen ja säveltämiseen ottaen huomioon uusi opintosuunnitelma
- ✓ Moduuleissa uusia tehtäviä ja sisältöä (esim. uusia haastavuustasoja)
- ✓ Virheenkorjauksia ja uudistuksia saadun palautteen perusteella

MuHaKonetta on tähän mennessä esitelty Mutes ry:n (Musiikinteoria- ja säveltapailupedagogit ry) webinaarissa 22.2.2021 sekä SML:n (Suomen musiikkioppilaitosten liitto) kevätwebinaarissa 14.4.2021.

Arto Ruotsala

musiikin hahmotusaineiden ja
musiikkiteknologian opettaja

Ilari Iivonen

rehtori

Esittelyssä laulunopettaja

Mia Heikkinen

Olen juuri aloittanut uutena klassisen laulun opettajana musiikkiopisto Avoniassa ja olen todella iloinen päästessäni mukaan musiikkiopistomaailmaan.

Minulla on yli kahdenkymmenen vuoden opettajakokemus, ja olen opettanut niin aloittelijoita kuin ammattilaisia sekä klassisessa laulussa että rytmimusiikissa, mutta musiikkiopistossa en ole aiemmin työskennellyt muuten kuin sijaisuuksia tehden. Innoissani odotankin, millaiseksi laululuokkani muodostuu, sillä minulla on paljon ideoita ja suunnitelmia siitä, mitä kaikkea voimme tulevaisuudessa tehdä. Luokallani on paljon taitavia ja lahjakkaita laulajia, ja jatkossa toivotan nuoremmatkin laulusta kiinnostuneet tunneille. Laulajien ikä on perinteisesti ollut korkeampi kuin muissa instrumenteissa, sillä laulunopiskelu aloitetaan yleensä vasta äänenmurroksen jälkeen. Nykyään suuntaus on muuttumassa, ja mielestäni tämä on ehdottomasti hyvä asia, sillä kokemukseni mukaan jo alakouluikäisillä saattaa olla paljon maneeereja ja vääränlaisia käsityksiä laulamisesta. Minulla on melkoinen määrä koulutusta ja kokemusta lasten ja nuorten opetuksesta, ja olen ehdottomasti sitä mieltä, että laulutunneille voi tulla jo alakouluikäisenä. Myös nuorempien kanssa harjoitellaan tervettä äänenkäyttöä ja kehotuntumaa, tutustutaan erilaisiin musiikkityyleihin ja improvisoidaan äänellä.

Oma iso intohimoni on improvisaatio, ja olen ollut mukana perustamassa Suomeen improvisoitua oopperaa esittävää ryhmää Improa ry:tä. Kokoillan improvisoitu ooppera lähtee liikkeelle alkusoitolla jostain sovitusta paikasta, esimerkiksi ravintolan naistenhuoneesta. Tämän jälkeen yleisö saakin päättää muusta eli laulajien roolihahmoista, tapahtumapaikasta ja musiikkityylistä, ja sitten katsotaan, mihin päädytään. Improvisointi on vienyt minut niin mukanaan, että kouluttauduin viime vuonna draamapedagogiksi ja tulevana syksynä aloitan musiikin taiteelliset tohtoriopinnot Sibelius-Akatemiassa aiheenani koominen sopraano. Konserteissani sekä väitöskirjassani aion tutkia erilaisia uusia tapoja yhdistää näyttämötyöskentely ja oopperan perinteinen laulutyylä, ja konsertit tulevat sisältämään muun muassa improvisaatiota ja klovneriaa. Tätä maailmaa haluaisin tuoda lisää myös klassisen laulun opetukseen, ja isona haaveenani on perustaa Avonian jossain vaiheessa ryhmä tai kuoro, jossa improvisoidaan sekä äänellä, tekstillä että keholla. Itse koin Sibelius-Akatemiassa klassisen laulun opiskelijana turvallisiksi ne rajat, joita perinteisiin nojaava laulutyylä ja sävellykset antoivat, mutta samalla se loi minulle paljon paineita siitä, ettei normista sovi poiketa. Kun kappaleet oli esitetty satoja vuosia tietyllä lailla, aloin jännittää, että mitä jos konsertissa laulan väärällä tavalla, väärän sävelen tai unohdan tekstin. Opintojen puolivälissä päädyin Pohjoismaisilla laulupäivillä kurssille, jossa opettajana oli brittiläinen ryhmä Impropera – se oli menoa se! Huomasin rentoutuvani aivan suunnattomasti esiintyjänä, kun pystyin luottamaan siihen, että jos unohdan sanat tai melodian, niin pystyn keksimään tilalle jotain. Yleinen suhtautumiseni niin sanottuihin virheisiin muuttui. Musiikin ulkopuolisessakin elämässä puheet ja esitelmöinnit muuttuivat mukaviksi, kun suhtauduin asioihin rennommalla otteella. Tällaista heittäytymistä ja uskallusta haluaisin jakaa myös musiikkiopistolaisille.

Opettajana olen kannustava, inspiroiva ja keskusteleva, mutta myös vaativa. Minulle on tärkeää, että oppilaalla on turvallinen olo laulutunnilla ja hän uskaltaa tehdä virheitä. Puutun mielelläni lauluteknisiin asioihin, sillä tekniikan parantueissa oppilas pystyy nauttimaan enemmän laulamisestaan ja kykenee heittäytymään siihen rohkeammin. Toki tulkinta on myös suuri osa opiskelua, mutta on vaikeaa tulkita, jos laulaminen on hankalaa. Tulkinta lähtee myös aina oppilaasta itsestään, joten annan tarvittaessa suuntaa tai vinkkejä tulkintaan, mutta rohkeaisen löytämään omaa näkökulmaa kappaleisiin.

Yksilöopetuksen lisäksi vedän myös lapsikuoro Ainovaa. Lisään ainovalaisten opetukseen paljon ryhmäytymisen harjoittelua ja pientä improvisointia, sillä kuorossa on tärkeää löytää hyvä ryhmähenki ja uskallus tehdä ja ottaa vastuuta sekä oppia kuuntelemaan muiden laulamista. Tällä hetkellä Ainovaan mahtuu vielä hyvin lisää laulajia, ja kannustan laulamisesta kiinnostuneita tulemaan rohkeasti mukaan. Vaikka kuoro on tällä hetkellä lapsikuoro, mielelläni otan mukaan myös vanhempia laulajia, sillä kuoron nimenhän voi tarvittaessa muuttaa.

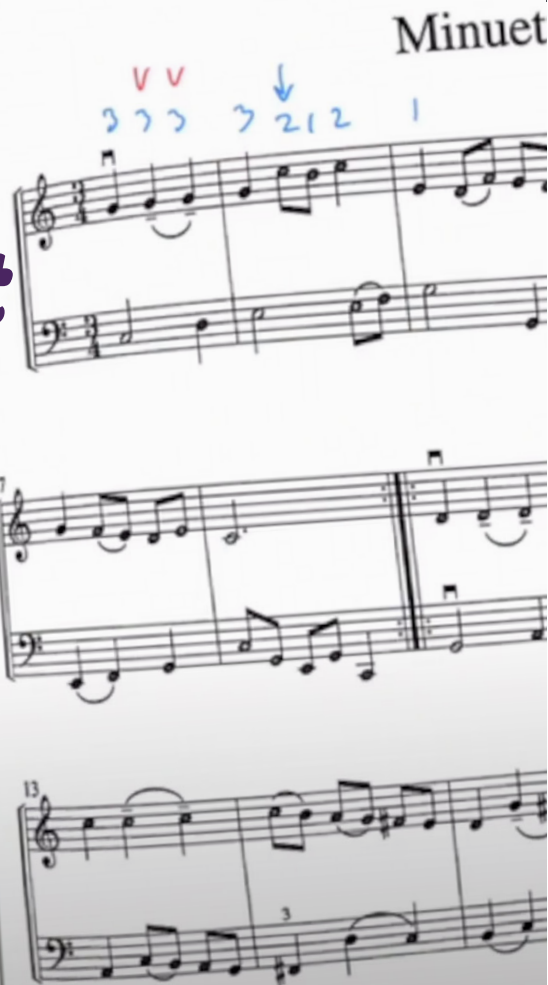
Mia Heikkinen

laulunopettaja

Etäopetuksen uudet ulottuvuudet

Juttelin kesälomalla teoriaopettajana toimivan kaverini kanssa, jolla on eri musiikkiopistoissa useita muha-ryhmiä. Keskustelimme etäopetuskokemuksista, ja hän kertoi tehneensä lukuvuoden aikana yli 200 opetusvideota!

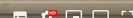
Työmäärä tuntui melkoiselta, ja jäimme miettimään, pitääkö etäopettajan tuottaa materiaalia tubettajan tapaan. Mielestäni ei, sillä tärkeintä soittotunneissa on kuitenkin vuorovaikutus opettajan ja oppilaan välillä. Sen kautta rakennetaan hyvää soittotekniikkaa, ohjelmiston tuntemusta sekä onnistumisen kokemuksia. Näihin pureutuminen on ollut haastavaa ja mielenkiintoista viimeisen puolentoista vuoden ajan.

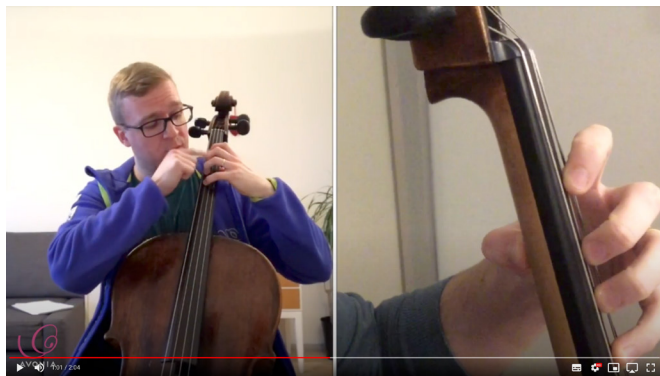

Concerto
per il
Violoncello obbligato.
con due Violini,
Viola e Basso
composto
dal Sig.
Luigi Boccherini.

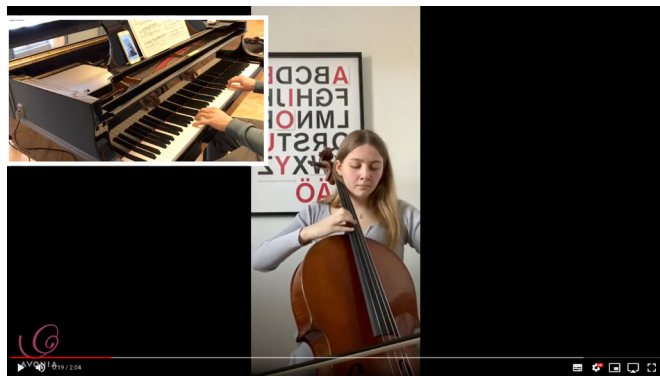
0:05 / 2:04

Miten vuorovaikutusta voidaan sitten ylläpitää ilman varsinaisia soittotunteja? Ensimmäinen huomio etäopetusta reflektoidessa oli se, että oppilaan ikä vaikuttaa tilanteeseen erittäin paljon. Etänä pientä 3–5-vuotiasta ei voi ohjata kädestä pitäen. Lukuvuoden kuluessa aivan nuorimpien kohdalla korostuikin vanhempien rooli soittotunnilla. Videoyhteyden välillä toteutetut tunnit niin, että vanhempi ohjasi pienen lapsen soittoa, toimivat melko hyvin ja saivat aikaan edistystä sekä musiikin hahmottamisen että soittotekniikan osalta.

Toisessa ääripäässä ovat sitten yläkoulu- ja lukioikäiset, joille videon välityksellä oppimisesta tuli jo arkipäivää. Pitkään musiikkiopistossa opiskelleet tietävät jo ”systeemit” ja osaavat organisoida oman harjoittelunsa ja tavoitteensa. Ikävänä asiana etäopetuksessa oli esiintymisten puute, jolloin lukuvuoden loppuhuipennus jäi kokematta. Vanhimpien oppilaiden kanssa otin tavaksi pitää etätunteja ja sen lisäksi tehdä harjoittelun tueksi opetusvideoita. Kappaleen lähestyessä esitysvaihetta oppilas nauhoitti ensin sellostemman kotona ja säestys nauhoitettiin Breidassa alkuperäisen videon päälle. Näin päästiin melko lähelle konserttimaista soivaa lopputulosta. Pitkien etäopetusjaksojen jälkeen oli ilahduttavaa huomata, että omaa harjoitteluaan suunnittelevat oppilaat uskalsivat lähettää kysymyksiä vaikkapa sormituksista tai joistakin teoriaan liittyvistä asioista suoraan opettajalle! Kynnys jakaa nuotteja, videoita ja äänitiedostoja madaltui nopeasti.

Avoniasta saadut laitteet olivat korvaamattomia etäopetuksen käytäntöjen vakiinnuttamisessa. Erityisesti videoiden editointi ja synkronoiminen iPadillä tuli hyvinkin tutuksi. Pysin omassa opetuksessani tekemään videoita, joissa oppilas näkee samaan aikaan puhuvan opettajan soittamineen ja nuotin, joihin ilmestyy merkintöjä reaaliajassa puheen kanssa. Tämä onnistui lataamalla nuotit tablettiin, nauhoittamalla nuotin ja merkinnät screen record -tekniikalla sekä videoimalla samaan aikaan opetus omalla puhelimella. Tein videot selloluokasta käsin, jolloin pystyin päivän aikana hyppäämään myös tarvittaessa pianon ääneen ja nauhoittamaan säestyksiä. Videoihin saattoi hyvin lisätä myös esimerkkejä mestareiden soitosta YouTubesta tai hyviä levytysvinkejä Spotifysta.

Näitä uusia taitoja opettelemalla soittotunnit saatiin vietyä läpi kunnialla etäopetusjaksojen ajan. Vanhemmat olivat tässä(kin) korvaamaton tuki, ja oppilaiden aktiivisuus ja reippaus saavat opettajalta erityistä kiitosta! Nyt toiveissa on vain vertaisoppiminen ryhmätunneilla, suuret orkesterikonsertit ja yhdessä tekeminen. Siinä kuitenkin lienee musiikkiopiston ydin.

Martti Laivuori

sellonsoiton opettaja

Nuori Soittaa! 2020

Nuori Soittaa! -musiikkitapahtuma on perinteisesti koonnut yli sata kokoonpanoa eri puolilta Suomea Kuopion Musiikkikeskukseen esittelemään soittotaitojaan. Kyseessä on katselmus, jossa esiintyvät ryhmät saavat kukin palautetta Suomen eturivin taiteilijoilta.

Covid-19-epidemian myötä Nuori Soittaa! -tapahtuma järjestettiin vuonna 2020 verkossa, ja musiikkiopisto Avoniasta siihen osallistuivat Elina Ståhlberg trio, kitaraduo Iisa & Venla, Avonian kitariorkesteri sekä pianoduo Aino ja Enni Pirkkalainen.

Siskokset Aino (s. 2010) ja Enni (s. 2012) Pirkkalainen aloittivat pianonsoiton opintonsa musiikkiopisto Avoniassa syksyllä 2018. He ovat siitä lähtien myös aktiivisesti soittaneet pianolla nelikätisesti sekä yhdessä keksineet lukuisia omia nelikätisiä kappaleita ja musiikillisia tarinoita. Niiden esittäminen konserteissa on heistä ollut tosi hauskaa.

Koronatilanteesta johtuneen etäopetuksen alkaessa maaliskuussa 2020 mietin, millä tavalla voisin motivoida oppilaitani jatkamaan harjoitteluaan kotona normaalin lähiopetuksen ja esiintymismahdollisuuksien puuttuessa. Aino ja Enni kohdalla luontevimmalta tuntui antaa heille vapaat kädet improvisoida ja säveltää omaa teostaan pianolle nelikätisesti sekä ohjata luovaa työskentelyprosessia videoiden vaihdon avulla. Siskot tarttuivat mahdollisuuteen ilomielin, ja projektista tuli heille kevään kohokohta. Parin kuukauden aikana he keksivät joka viikko innostuneina kappaleeseen pari uutta elementtiä, jotka he tallensivat videolle ja lähettivät minulle tarkasteltavaksi. Luovan matkan varrella he kokeilivat myös uusia soittotapoja, kuten klustereita, glissandoja, erilaisia koputuksia sekä pianon sisältä soittamista suoraan kielistä. Näin he oppivat, millaisilla eri tavoilla pianoa voi soittaa ja millaisia eri ääniä pianosta syntyy. Siskojen mielestä kappale alkoi kuulostaa tosi jännittävältä, ja heistä kyseessä oli varmasti mörkö kaikkine temppuineen. He ryhtyivät yhdessä kirjoittamaan sävellykseen kuu-

luvaa tarinaa. Näin pikkuhiljaa ja tahti tahdilta muodostui Aino ja Ennin Kummitustalon musiikillinen tarina pianolle nelikätisesti.

Kesäloman jälkeen syntyi idea Nuori Soittaa! -tapahtumaan osallistumisesta. Aino ja Enni ehdivät vielä viimeistelemään Kummitustalon esitystään lähiopetuksessa. Tapahtuma oli suunniteltu marraskuun ensimmäiselle viikolle, ja Kummitustalon esityksen videon teimme Villa Breidablickin salissa perjantaina 30.10.2020, jolloin sattui olemaan juuri halloween. Siskot innostuivat vielä entistä enemmän ja halusivat tuoda omia halloween-attribuuttejaan mukaan sekä pukeutua noidiksi videotietä varten. Mietin, että olisi kiva saada esitykseen myös sopivaa valaistusta, ja suureksi ilokseni kollegani Pia ehti tulla auttamaan valojen kanssa.

Lopputuloks oli jännittävä Kummitustalon esityksen video, joka sai Nuori soittaa! -tapahtuman raadilta hienon palautteen. Se jäi Ainolle ja Ennille ikuisiksi muistoksi tästä hienosta tapahtumasta.

Lopulta haluaisin vielä kiittää seuraavia kollegoitani, joita ilman emme olisi saaneet aikaan yhtä hienoa videota: Piaa ammattimaista avusta valaistuksen kanssa, Jarno uuden kameran käytön opastamisesta, Mikkoa ja Päiviä roudaamisesta ja salin varausjärjestelyistä.

Lämmin kiitos vielä kerran teille kaikille avusta ja tsemppaamisesta!

Eva Desimpelaere

pianonsoiton opettaja

Bändikeitaan uusi klubitila

Bändikeitaan Aulan Stagella on elokuusta 2018 asti pyörinyt kuukausittainen konserttisarja Aula Soi, johon ovat olleet tervetulleita kaikki rytmimusiikkilinja ja laajemminkin Avonian oppilaat.

Korona tuli ja sotki tilanteen keväällä 2020, ja osa keikoista peruttiin ja siirrettiin Instagramin livelähetyksiksi. Siitäkin huolimatta Aulan seinän ”vieraskirjassa” on jo yli kahdeksankymmenen soittajan ja laulajan nimet!

Aulan Stagella on vedetty myös lukuisia muita konsertteja, kuten matineoita ja päättökonsertteja. Lisäksi aulan läpi kulkee viikoittain koko Bändikeitaan porukka – osa kiirehtien suoraan tunneilleen, osa syventyen luuriensa näytöille, mutta osa jää vain hengaillemaan kavereiden kanssa ennen ja jälkeen tuntien. Aulasta onkin muodostunut olohuoneen tapainen kohtaamispaikka.

Juuri tämä olohuoneajatus mielessämme aloimme Bändikeitaan hiljentyessä jälleen uuteen etäjaksoon suunnitella tilan ilmeen kohentamista entisestään.

Kantavana ideana oli tehdä aulasta värimaailmaltaan kokonaisuus, ja niinpä toimimme lavaverhojen mustan liituvärimaalina Stagen etuseinään ja tilan puihin huonekaluihin. Vaikka tumma sävy usein pienentää tilaa, oli illuusio tässä päinvastainen, sillä tuntui kuin lavan koko olisi vain kasvanut maalauksen myötä.

Aulan Stagen tekniikkapuoli sai myös hieman uudistuksia remontin yhteydessä. Teimme kiinteän asennuksen äänentoistolaitteille, jolloin käyttöönotto on nopeaa ja helppoa kaikille käyttäjille. Kaikki äänentoistolaitteet ja valot voidaan nyt kytkeä päälle lavan etuosassa olevasta kytkimestä.

Lavan kalustoon lisättiin laadukas lavamonitori. Lavalle asennettiin myös kaukokaapeli, jolloin johdot tulevat siististi lavan takaosasta yhdestä stage boxista ja näin lava pysyy selkeämpänä esitysten aikana. Myös muuta kalustoa, kuten DI-boxeja, uusittiin. Aulan miksauspöytä uusittiin jo aiemmin. Miksauspöytä toimii myös äänikorttina tietokoneelle, ja esitysten moniraitaäänitys on helppoa niin haluttaessa. Myös lavan valaistusta muutettiin spottivalojen paremmalla sijoittelulla.

Aula on nyt valmis toivottamaan tervetulleiksi niin oppilaamme kuin konserttiyleisönkin pitkän etäjakson päättyessä!

Saima Hyökki

laulunopettaja rytmimusiikkilinja

Antti Jokinen

sähkökitaransoiton opettaja

AULA STAGEN KÄYTÖSSÄ OLEVA TEKNIikka

- ✓ 16-kanavainen Presonus Studiolive 16.0.2 -miksauspöytä
- ✓ Pa-kalusto sisältäen 2 kpl subwoofereita ja passiivi yläkerrat
- ✓ Lavamonitori
- ✓ 8-kanavainen kaukokaapeli
- ✓ Klark Teknik stereo DI boxi + BSS mono DI boxi
- ✓ Mikrofoneja: Shure SM58, Shure SM57, Oktava MK-012 stereopari, AKG D 112
- ✓ Mikrofonikaapeleita
- ✓ Instrumenttikaapeleita

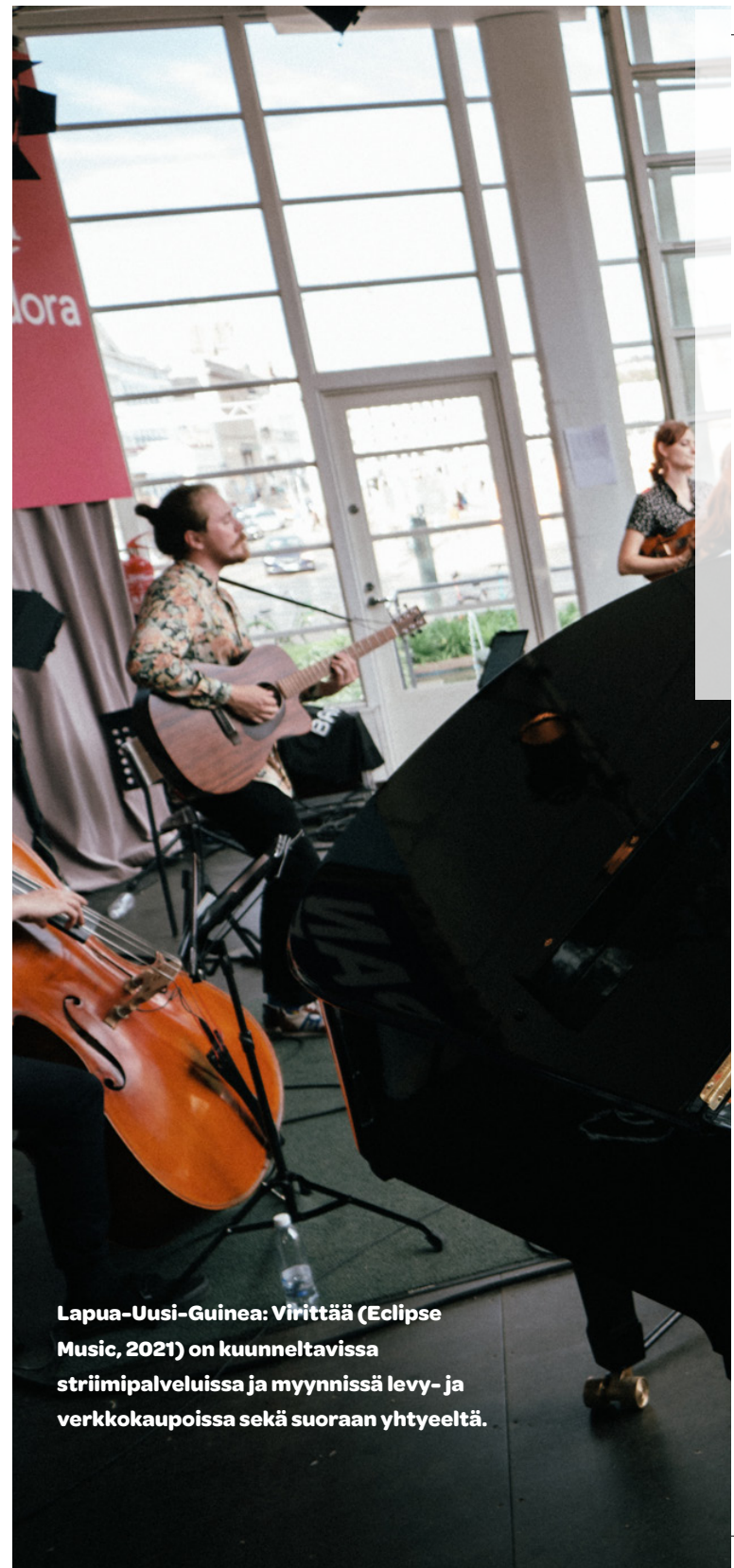
Lapua-Uusi-Guinea

kauneus, kaiho ja tanssin riemu

*En tiennyt suomalaisesta kansanmusiikista – eten-
kään sen 2000-luvun olemuksesta – käytännössä
yhtikäs mitään, kun lähdin tuoreena ylioppilaana
opiskelemaan musiikkikasvatusta Jyväskylän yliopis-
toon 14 vuotta sitten.*

Asia korjautui pian useammastakin suunnasta: musiikin laitok-
selta löytyi useita kansanmusiikkiin perehtyneitä opettajia, sain vuo-
sikurssiltani hyviksi ystäviksi kansanmusiikkifaneja, ja viimeistään,
kun 22-vuotiaana päädyin kesätöihin Kansanmusiikki-instituuttiin ja
koin Kaustisen koko festivaaliviikon, olin myyty. Enää tarvitsi päästä
soittamaan tuota rikasta, raikasta ja yhteisöllisen ilon herättävää
musiikkia.

Ensin tuli hauskana lounasseurueen sanaleikkinä nimi La-
pua-Uusi-Guinea. Ja kun noin hyvä nimi oli löytynyt, olisi ollut rikos
jättää perustamatta sen ympärille bändi. Se tapahtui viimein vuon-
na 2018, kun Kaustisen kansanmusiikkifestivaalin pelimanni-ilmoit-
tautumisen deadline läheni. Kysyin paria tuttua soittajaa mukaan
ja aloin säveltää sellaista musiikkia, jota itse rakastaisin kuunnella
ja tanssia kesäyön yhteisessä juhlahumussa. Laulut ja instrumen-
taalit pohjautuvat pelimannimusiikin tanssirytmieihin, mutta ovat
pääosin omia sävellyksiäni ja sovituksiani, jotka poimivat mukaan
inspiraatiota musikaaleista, jazzista, pop- ja rockhiteistä, klassisesta
musiikista, Pohjoismaista, Brittein saarilta, Afrikasta ja sieltä, minne
mieli milloinkin kuljettaa.

Lapua-Uusi-Guinea: Viritää (Eclipse Music, 2021) on kuunneltavissa striimipalveluissa ja myynnissä levy- ja verkkokaupoissa sekä suoraan yhtyeeltä.

Reilua vuotta myöhemmin alkuperäissoittajista kolme viidesosaa päätti priorisoida muita soittohommia, ja jäin kaksin viulisti Oona Yliperttulan kanssa. Tilalle kuitenkin löytyi mullistavan laatuista uutta energiaa, kun kitaristi Aapo Nieminen, viulisti-laulaja Anna Kinnunen, harmonikansoittaja Jenna Hiipakka sekä Avoniolla niin ikään opettava basisti Veli-Matti Silanterä astuivat remmiin.

Koronavirus sulki Suomen tapahtumat vain päivää ennen uudella kokoonpanolla järjestettävää ensimmäistä keikkaa Tamperen G Livelabissa. Vauhtimme ei kuitenkaan pysähtynyt, vaan läpi vuoden 2020 äänitimme esikoisalbumiamme Virittää, jonka kappaleita olemme päässeet soittamaan kesän 2021 aikana eteläisen Suomen esiintymislavoilla. Tätä kirjoittaessani on kulunut vasta pari päivää Esplanadin lavalla soittamastamme levynjulkaisun aaton (12.8.2021) konsertista, joka oli osa Etno-Espa-festivaalia.

”Lapua-Uudessa-Guineassa pääsee tekemään omaa, hyvää musaa sekä viululla että laululla”, kertoo Anna. ”Musiikki on ihanaa, positiivista, rentoa ja groovaavaa.”

Myös Oona on samoilla linjoilla: ”Harvoin tulee vastaan yhtä kiinnostavia sovituksia ja uusia biisejä. Yhteishenki on kohdillaan, ja soittajien erilaiset taustat tuovat musiikkiin mukavia mausteita. Ja on meillä myös yleensä tosi hauskaa!”

”Hienot biisit jättävät improvisaatiolle kivasti tilaa, ja basis-tina on niissä kiva pitää laivaa hyppysissä, kun ei ole lyömäsoittimia”, jatkaa Veli-Matti. ”Hyvän mielen musaa, jota on kiva soittaa kivojen soittokavereiden kanssa.”

Santeri Kaipainen

pianonsoiton opettaja, rytmimusiikkilinja

Valokeilassa

Joonas Lahtinen

Moi Joonas! Opiskelit Musiikkiopisto Avoniassa vuosina 2006–2017 klassista kitaraa, rumpuja, musiikin hahmotusaineita ja musiikkitekniologiaa. Kirjoitit vuonna 2014 artikkelin musiikkiopiston toimintakertomukseen, jossa kerroit unelmistasi esiintyä, tehdä ja tuottaa musiikkia.

Mitä on tapahtunut musiikkiopiston opintojen jälkeen?

Opintojen jälkeen olen päässyt julkaisemaan omaa musiikkia levy-yhtiön kautta ja kirjoittamaan/tuottamaan biisejä myös muille artisteille. Hurjasti on tapahtunut, ja olen saanut musiikkialalle jalkaa oven väliin. Esimerkiksi yhteistyötä Vesalan ja JVG:n kanssa.

Kun muistelet vuosia musiikkiopistossa, tuleeko mieleesi jotain sellaista asiaa tai seikkaa, joka lisäsi intoa omaehtoiseen harjoitteluun?

Totta kai aina sellainen musiikki, joka itseä milloinkin kiinnosti, oli sellaista, johon oli motivaatiota paneutua ihan päätyyn asti. Jälkikäteen ajateltuna olisi voinut kehittää soittotaitojaan vielä paremmiksikin, sillä siitä on pelkkää hyötyä kaikessa musaan liittyvässä duunissa.

Nouseeko jokin tietty aihealue opinnoissasi esille, josta on ollut sinulle eniten hyötyä työssäsi, jota nyt teet?

Musiikkitekniologian opinnot Arton opissa ovat olleet äärimmäisen hyödyllisiä. Miksaamisen ja tuotannon perusteet auttavat pääsemään paljon syvemmälle musan prosesseihin, vaikka olisi sessioissa pelkkänä kirjoittajanakin. Myös skebanäppäilyt akustisen kitaran opinnoissa ovat auttaneet ja sellainen rytminen hahmottaminen, joka tuli rumpuopinnoista. Teen tällä hetkellä aika paljon myös räpistä ammentavaa musiikkia, jossa rytmi on keskiössä.

Mitä terveisiä haluaisit kertoa tällä hetkellä musiikkiopistossa opiskeleville?

Tehkää omaa juttua, jos on yhtään sellasta poltetta. Ne työtunnit maksavat itsensä takaisin myöhemmin, kun tekee vaan paljon biisejä ja opettelee ne taidot minttiin. Siitä ei niin paljon puhuta, mutta

biisin tekemisessäkin kehittyä koko ajan, biisi biisiltä. Nykyään myös omakustannejulkaiseminen on helpompaa, ja biisit voi saavuttaa suurenkin yleisön vaikka vaan soundcloudissa ja vaikka ei saavuttais edes suurta yleisöä, niin varmasti joku tykkää. Turha jäädä hyvien biisien päälle makaamaan, ite tein sitä ihan liikaa.

Minkälaisia oppiaineita tai oppisisältöjä sinun mielestäsi olisi hyvä opettaa musiikkiopistoissa tällä hetkellä?

Musiikkitekniologia on ainakin äärimmäisen hyödyllinen jo itsessään. Miksaamisen perusteita, demojen äänittämistä. Ehkäpä jotain sanoittamiseen liittyvää voisi lisätä. Räppiäkin voi tehdä aika analyttisesti, ja erilaisten rytmikuvioiden kautta se muodostuu teoreettiseksi. Soitinopinnot ja teoria ovat toki tärkeitä kokonaisuuksia näiden lisäksi.

Minkälainen on tyypillinen työpäiväsi tällä hetkellä?

Usein aloitetaan puolen päivän aikoihin ja jatketaan iltaan, joskus yöhön. Studiolla tällä hetkellä keskityn muille kirjoittamiseen, joten useimmiten tuottajan ja artistin kanssa pyöritellään sävellystä ja sanoitusta samanaikaisesti. Joskus syntyy kertsit, joskus koko biisi ja joskus ei mitään.

Duuni on aika intensiivistä, mutta koen sen edelleen hyvin palkitsevana yhä uudestaan. Ainoa tauko on lounas, ja muuten yleensä tuppaa uppoutumaan tunneiksi tekemiseen. Uuden luomisen hetket ja oivallukset ovat niitä, jonka takia hommaa tekee päivästä toiseen.

Teen ohessa myös toimittajan töitä freelancerina.

Onko pandemia vaikuttanut työhösi merkittävästi?

On se vienyt omasta artistiprojektista kaikki keikat ja tehnyt oman kohdeyleisön löytämisestä vaikeampaa.

Julkaisuja ei myöskään tule samaan tahtiin, ja moni artisti on tauolla, koska live-esiintyminen on niin suuri lovi vaikkapa yhden biisinkin taloudelliseen kannattavuuteen. Keikkatulojen täydellisen puuttumisen lisäksi vaikuttaa teostokorvausten suuruuteen biisintekijän näkökulmasta.

Toisaalta on ollut enemmän aikaa olla studiolla ja tehdä. On saanut tehdä töitä myös monien artistien kanssa, jotka muuten olisivat paljon kiireisempiä keikkarundeilla.

Mitä ajattelet tai toivot tulevaisuuden tuovan eteesi musiikin saralla?

Haluaisin saavuttaa jonkinlaisen taloudellisen vakauden ja tehdä musiikista kunnon kokopäivätyön. Sen tekemistä rakastan ja uskon, etten kyllästy ikinä.

Minkälaisia terveisiä haluaisit lähettää poliittisille ja kulttuuripoliittisille päättäjille?

Aijai, välillä aika tulenkatkuisia ja välillä myös ymmärrän, että pandemia-ajan päätöksenteko ei varmasti ole helppoa. Ehkä kuitenkin päättäjien toiminnasta on välittynyt, miten kulttuuri on ensimmäisiä karsittavia talouden alueita, kun yhteiskunta menee poikkeustilaan.

Kuitenkin edelleen tarvitaan suurta tukea alalle, joka on taloudellisesti Suomessa mittava ja jota pienempiäkin aloja on tuettu aivan eriävissä määrin.

Olisi tietysti hienoa myös, jos esimerkiksi kulttuuriministerin salkku jaettaisiin jollekin kulttuurin parissa toimineelle tai siihen intohimolla suhtautuvalle eikä turvelobbareille, mutta se taitaa olla poliittista peliä, miten ne jakautuu.

Mitä terveisiä haluaisit lähettää Avonian opettajille?

Paljon kiitoksia hyvästä ja tärkeästä työstä. Annatte nuorille mahdollisuuksia, joita he eivät ehkä vielä pienenä itse tajuakaan. Tsemppiä opettamiseen ja hyvää lukuvuotta!

Kantele- joulukalenteri

Elokuussa 2020 nautittiin vielä kesän lämmöstä ja valosta, mutta samaan aikaan kanteleluokassa aloitettiin jo joulun odotus. Oli syntynyt idea Avonian kanteleluokan omasta joulukalenterista. Tarkoituksena oli tuoda ripaus hyvää mieltä, iloisia yllätyksiä ja kanteleiden taikaa joulun odotukseen.

Kypsyttelin pitkään mielessäni erilaisia kantelejoulukalenterin toteutustapoja ja päädyin lopulta sähköiseen muotoon. Käytännössä muodostin WhatsAppissa Kantelejoulukalenteriryhmän, johon pääsivät mukaan kaikki halukkaat kantelistit ja heidän vanhempansa. Ryhmään tuli päivittäin luukku numeroituna 1.–24.12. eli uusi viesti, joka oli jokin kanteleisiin ja jouluun liittyvä yllätys. Jokainen kantelisti sai suunnitella ja toteuttaa kalenteriin oman luukun, ja suureksi ilokseksi kaikki oppilaani lähtivät tähän innolla mukaan. Kalenterin kautta oppilaani saivat myös edes pienen yhteyden toisiinsa, kun emme tänä poikkeussyksynä päässeet kaikki yhdessä tapaamaan toisiamme.

Lopputuloks oli huikea! Avonian kantelistit tekivät innokkaasti ja suurella luovuudella upeita omia luukkujaan. Jokainen luukku oli oma pieni taideteos. Mukana oli muun muassa videoita, äänitteitä, valokuvia, askarteluja ja arvoituksia. Kantelejoulukalenterissa nähtiin esimerkiksi kanteletta soittava Chuu-kissa ja monia jouluisia kanteleasetelmia sekä kuultiin tietenkin runsaasti joulumusiikkia, improvisointia ja omia sävellyksiä. Jokainen luukku oli ihana yllätys myös opettajalle: luukkuja ei valmisteltu soittotunnilla, vaan kaikki halusivat itse suunnitella ja toteuttaa oman persoonallisen joulutervehdyksensä. Lisäksi kantelejoulukalenterissa tutustuttiin kantele-

KOMMENTTEJA KANTELEJOULUKALENTERISTA

Minun mielestäni joulukalenteri-idea oli aivan, huippu se yhdistää meitä kaikkia kantelisteja ja päästään käyttämään mielikuvitusta luukkujen suunnittelussa soittimen aika ääripäihin. Oman luukun suunnittelu oli helppo, halusin liittää siihen parhaan ystäväni Divan, koska kantele ja Diva on yhtä mun suosikki asioita minun omassa elämässä. Kalenterin seuraaminen oli todella hauskaa ja oli hauska nähdä, kuinka eri juttuja soittajat olivat suunnitelleet ja keksineet tämän vuoden kalenteria odotellessa.

-Karoliina

Odotin joka päivä innolla luukkua, koska ne olivat piristäviä ja kekseliäitä.

-Olivia

Joulukalenterissa parasta oli nähdä, miten erilaisia ja hienoja luukkuja kaikki olivat keksineet. Se oli myös kiva tapa päästä aaton lähestyessä joulun tunnelmaan!

-Milla

Tuntui hauskalta, varsinkin kun teki tällaista ekaa kertaa. Kuvan suunnitteleminen oli hauskaa, siitä tuli joulufiilis.

-Laura

Kalenteri oli kiva, koska jokainen sai tehdä oman luukkunsa. Näin luukut olivat persoonallisia. Muiden luukkujen katsominen oli hauskaa, koska kaikki luukut olivat erilaisia ja niistä tuli jouluinen mieli. Kalenteriluukun toteutus oli helppoa, koska sain heti idean, miten sen toteuttaisin.

-Susanna

Oli tosi kiva tehtävä, piristi meitä kaikkia näin korona-aikana. Kalenteria oli kiva seurata.

-Oppilaan äiti

perheen laajaan kirjoon ja soittimen historiaan: luukuista löytyi muun muassa säveltäjämestari Jean Sibeliuksen oma kantele ja lukuisia erilaisia kantelemalleja.

Jouluaattona kalenterissa vieraili kanteletta soittava joulupukki. Joulupukki toi Korvatunturilta tonttujen terveiset: Musiikkiopisto Avoniassa on upeita ja taitavia soittajia! Joulupukilla oli totta kai myös pienet yllätyspaketit kaikille kantelisteille kiitoksena ikimuistoisesta joulukalenterista.

Heidi Äijälä

kanteleensoiton opettaja

Soitinesittelyssä kontrabasso

Kontrabasso on perinteisen jousisoitinperheen suurin ja matalavireisin soitin, ja sen rooli orkesterissa sekä musiikissa yleensä on tarjota rytminen ja harmoninen pohja, jonka päälle muu musiikki rakennetaan.

Voikin ajatella, että basso on usein musiikissa linkki harmonian ja rytmin välillä. Kontrabasso tuo musiikkiin syvyyttä matalan sointinsa ansiosta, ja basso saakin usein muut soittimet kuulostamaan entistä paremmalta. Amerikkalaisella virtuoosibasisti Gary Karrilla onkin tapana verrata basson soundia tummaan tuhtiin suklaaseen. Toisinaan bassolla pääsee myös soittamaan melodiaa muiden soitinten säestäessä, kuten Camille Saint-Saënsin sarjassa pienelle orkesterille Eläinten karnevaali. Sarjan viides osa on nimeltään L'Éléphant, ja siinä solistin paikalle pääsee kontrabasso.

Kontrabasso on transponoiva soitin, ja se soi oktaavia matalamalta kuin sille on kirjoitettu. Tämä helpottaa nuotinlukua huomattavasti, koska näin kirjoitettuna nuottiviivastolle ei tarvita ala-apuvii-voja niin paljon.

kirjoitetaan:

kuullostaa:

Bassolle kirjoitettaessa käytetään pääsääntöisesti F-avainta, mutta ylärekisteristä soitettaessa käytetään myös G-avainta ja joskus myös tenoriavainta.

Kontrabasso on suurimmaksi osaksi puuta muutamine metalliosineen. Basson kansi on tavallisesti tehty kuusesta. Sen takakansi, kyljet, kaula ja talle ovat taas tavallisimmin vaahteraa. Otelauta ja kieltenpidin on tehty useimmiten ebenpuusta. Virittimet sekä kielet ovat tätä nykyä useimmiten metallia. Basso tuottaa ääntä, kun kieli laitetaan värähtelemään joko näppäillen tai jousella. Kielen ja basson rungon välissä on talle, joka siirtää kielen värähtelyn soittimen kanteen. Basson sisällä oleva äänipinna, joka yhdistää soittimen etu- ja takakannen, siirtää värähtelyn etukannesta

takakanteen, ja näin soittimen sisällä oleva ilma alkaa värähdellä. Soitin toimii itsessään vahvistimena, ja ääni tulee ulos etukannessa olevista F-aukoista.

Ennen bassossa kuten muissakin jousisoittimissa käytettiin suolikieliä, jotka olivat usein lampaansuolesta tehtyjä. Suolikielit ovat nykyäänkin käytössä toisinaan esimerkiksi barokkiyhtyeissä, rockabilly- ja bluegrass-tyylisessä slap-soitossa sekä toisinaan myös jazzbasistien käytössä. Toisinaan käytetään myös sekasettejä, joissa esimerkiksi G- ja D-kielet ovat suolikieliä ja A- ja E-kielet metallikieliä. Nykyään tosin modernit metallikielit ovat syrjäyttäneet suolikielit lähes täysin, koska metallikielit pitävät vireensä suolikieliä paremmin ja tuottavat kovemman äänen soitettaessa jousella. Suolikielit ovat myös alttiimpia ilmankosteuden ja lämpötilan vaihtelulle ja näin ollen hajoavat helpommin.

Suuresta koostaan huolimatta kontrabasso on melko hiljainen soitin verrattuna moneen muuhun soittimeen johtuen sen matalasta rekisteristä. Täysikokoisessa sinfoniaorkesterissa basisteja saattaa olla yhtä aikaa soittamassa jopa kahdeksan. Jazz-musiikissa ja muussa rytmimusiikissa, jossa soitetaan esimerkiksi rumpalin kanssa, basistit käyttävät bassoissa usein mikrofoneja ja vahvistimia saadakseen itsensä kuuluviin.

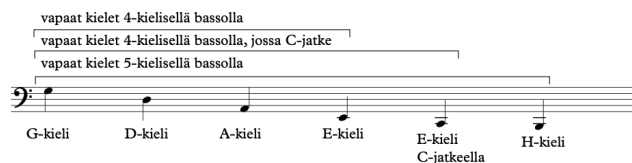
Bassoa soitetaan joko seisten tai istuen, ja sen korkeutta voi säädellä soittimen pohjassa olevalla stakkelilla.

Kontrabasso on pituudeltaan noin 180 cm, mutta koko vaihtelee suuresti eri bassojen välillä. Useimmiten käytössä oleva basso on 3/4-kokoinen, mutta isot orkesterisoittimet ovat usein 4/4-kokoisia. Bassoja on myös muita pienempiä kokoja, kuten 1/16-, 1/8-, 1/4-, 1/2- ja jopa niin sanottuja 5/8- ja 7/8-bassoja. Sopiva soitinkoko löytyy siis varmasti kaiken kokoisille soittajille.

Kontrabasson tausta eroaa kolmesta orkesterin muusta jousisoittimesta siinä määrin, että se kuuluu osittain viuluperheeseen sekä osittain gamba-perheeseen. Kontrabasso onkin jousiperheen vähiten standardisoitu soitin, ja sen ulkonäkö ja koko on vaihdellut paljon vuosien saatossa. Tavallisimpia malleja ovat niin sanottu gambamalli, viulumalli ja busetto-malli. Seuraavalla kerralla, kun pääsee kuuntelemaan isoa orkesteria, kannattaakin kiinnittää huomiota bassosektioon ja tarkastella, minkä näköisiä, värisiä ja muotoisia bassoja sektiosta löytyy.

Suuren koon ja tästä johtuen sävelten suurten etäisyyksien vuoksi kontrabasso viritetään pääsääntöisesti kvartteihin toisin kuin muut jousisoittimet, jotka viritetään kvintteihin – tämä on myös perintöä gamba-perheestä. Kontrabasson viritystapa sekä kielten lukumäärä on historian saatossa vaihdellut kolmesta kuuteen. Nykyään yleisin kielten lukumäärä on neljä, ja ne on viritetty matalimmasta kielestä alkaen E1, A1, D ja G. Vielä noin 1800-luvun puoliväliin saakka bassot olivat pääsääntöisesti kolmekielisiä, jotka viritettiin A1-D2-G2 tai G1-D2-A2. Kolmekielisen basson etuna oli voimakkaampi ja selkeämpi sointi verrattuna esimerkiksi neljäkieliseen bassoon johtuen siitä, että kielten pienemmän määrän ansiosta soittimeen kohdistuva jännite on pienempi ja näin soitin pääsee värähtelemään vapaammin. Haittapuolena toisaalta on suppeampi alarekisteri.

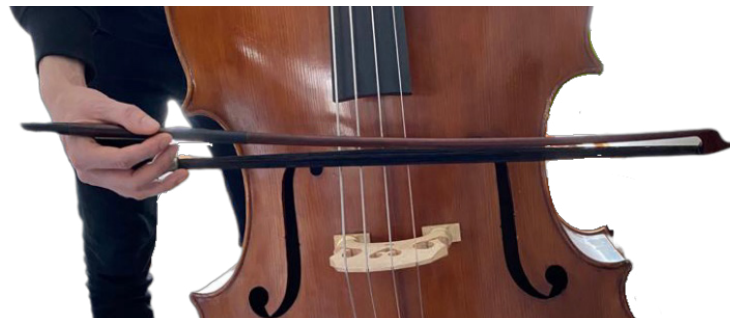
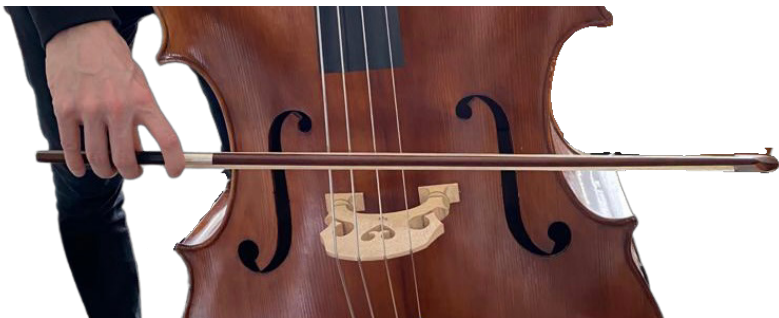
Kontrabasson rooli orkesterissa on usein soittaa samaa kuin sello, joka on orkesterin alkuperäinen bassosoitin, mutta oktaavia alemppaa. Yhden teorian mukaan tästä juontaa juurensa kontrabasson englanninkielinen nimitys double bass, koska se ”tuplaa” bassolinjaa. Myös tästä roolista johtuen on 1800-luvun puolenvälin jälkeen orkesteribassoissa yleistynyt viides kieli, joka soi subkontra-H:na, tai E-kieleen lisättävä C-jatke, jonka avulla vapaa kieli soi

kontra-C:nä. Näin ollen bassolla on mahdollista soittaa kaikki samat äänet kuin sellolla mutta oktaavia alemppaa.

Kontrabassossa käytetään sooloteoksia esitettäessä toisinaan myös soolokieliä, jotka viritetään normaaleihin kielisiin nähden suuren sekunnin korkeammaksi, jolloin vire on matalimmasta kielestä korkeimpaan F#-H-E-A. Näin saavutetaan usein kirkkaampi ja läpitunkevampi sointi varsinkin basson ylärekisteristä soitettaessa. Soolokielet ovat lähtökohtaisesti ohuimmat, ja näin ollen niissä on pienempi jännite.

Bassossa on aikojen saatossa ollut myös muunlaisia viritystapoja, esimerkiksi wieniläinen viritys, jolloin bassossa on viisi kieltä ja ne viritetään F-A-D-F#-A. Wieniläistyylisissä bassoissa on usein myös ala-asemassa nauhoja samaan tyyliin kuin kitarassa. Nämä nauhat ovat usein kieliä, jotka on sidottu otelaudan ympärille, ja näin ollen ne eivät ole kiinteä osa basson kaulaa.

Kontrabassoa soitetaan orkesterissa pääsääntöisesti jousella (arco) tai näppäillen (pizzicato), kun taas jazz-/populaarimusiikissa pääsääntöisesti näppäillen. Kontrabasson kaksi alkuperää näkyvät myös jousen käytössä. Jousta pidetään kiinni joko alapuolelta (saksalainen ote), mikä on perintöä gamba-perheestä, tai yläpuolelta samalla tavalla kuin viulun tai sellon jousta (ranskalainen ote). Jouset eroavat myös fyysisesti toisistaan esimerkiksi siten, että saksalaisessa jousessa frossi on leveämpi kuin ranskalaisessa jousessa.

Kuten nimistäkin voi päätellä, on jousen käyttöön historiallisesti liittynyt vahvasti sen paikan maantieteellinen sijainti. Saksalainen jousi on ollut hallitseva Saksassa, Itävallassa sekä useissa Itä-Euroopan maissa, kun taas ranskalainen jousi on historiallisesti yleisempi Ranskassa, Hollannissa ja Isossa-Britanniassa. Nykyään tilanne on kuitenkin enemmän sekoittunut, ja saman orkesterin bassosektiossa näkee usein molempien koulukunnan jousia.

Kontrabassolle on kirjoitettu useita sooloteoksia, vaikka ne eivät ole usein suuren yleisön tiedossa. Tämä johtunee siitä, että historian saatossa niitä ovat säveltäneet enemmän virtuoosibasistit kuin maineikkaat säveltäjät.

Ne myös usein antavat solistille mahdollisuuden näyttää taitojaan pikemmin kuin että olisivat täysipainoisia sävellyksiä. Useimmin esitettyjä teoksia ovat Carl Ditters von Dittersdorfin, Domenico Dragonetin, Giovanni Bottesinin ja Serge Koussevitzkyn säveltämät kontrabassokonsertot. Bassolle on sävelletty toki myös muutamia sooloja eri orkesteriteoksiin, joista tunnetuimpia lienevät Gustav Mahlerin ensimmäisen sinfonian kolmannen osan alun hautajaismarssimainen bassosoolo ainoastaan timpanin säestämänä, Beethovenin yhdeksännen sinfonian neljännen osan resitatiivi, joka tosin on yhdessä sellojen kanssa, sekä Verdin oopperan Otellon neljännen näytöksen alussa oleva bassosoolo.

1900-luvun puolenvälin jälkeen kontrabassolle on alettu säveltää koko ajan enemmän ohjelmistoa. Kontrabassolla soitetaan myös toisinaan muille soittimille sävellettyä ohjelmistoa, jota on sovitettu bassolle soveltuvaksi, usein transponoimalla alkuperäistä teosta suuntaan tai toiseen.

Teppo Hauta-Aho on suomalainen basisti ja säveltäjä, joka on pitkän uransa aikana ehtinyt säveltää musiikkia kontrabassolle erittäin laajasti. Hauta-Aho on säveltänyt bassolle paljon eritasoisia teoksia erilaisille kokoonpanoille aina vasta-alkajista virtuoosimaisiin sävellyksiin. Hauta-Aho yhdistelee sävellyksissään basson eri sointivärejä laajasti ja tutkii kontrabasson eri soinnillisia mahdollisuuksia.

KONTRABASSO KEVYESSÄ MUSIIKISSA

Basson perinteinen rooli jazz-musiikissa on toimia osana rytmisektiota sekä tarjota rytminen ja harmoninen pohja, jolle muu musiikki rakentuu. Jimmy Blanton oli ensimmäinen varsinainen bassosolisti, joka oli yhdenvertainen puhaltajien kanssa ja haastoi muita solisteja. Hän hämmästytti kaikkia soittamalla melodisia, puhallinmaisista sooloja hyödyntäen bassolla laajaa rekisteriä. Blanton ehti toimia aktiivisesti vain lyhyen ajan, sillä hän kuoli tuberkuloosiin vain 23-vuotiaana. Hän soitti kahtena vuotena Duke Ellingtonin bändissä ja ehti tehdä lähtemättömän vaikutuksen lukuisiin hänen jälkeensä tulleisiin basisteihin ja nostaa basson soittoa uudelle tasolle.

1940-luvulla big bandien suosio oli laskussa, ja tämä muutos salli basisteille uusia vapauksia. Rytmisektion tapa soittaa muuttui bebopin aikakautena (1940-luvun puolesta välistä 1950-luvun loppuun). Rumpalit siirsivät tasaisen pulssin soiton bassorummusta ride-symbaliin ja käyttivät bassorumpua ja virveliä aksenttien soittamiseen säestäessään solistia. Pianistit ja kitaristit siirtyivät soittamaan tasaisen neljäsosasykkeen sijaan synkopoivampaa rytmikkaa, ja näin bassosta tuli ainut soitin, joka tarjosi neljäsosapulssin. Oscar Pettiford, Ray Brown ja Charles Mingus olivat soittajia, jotka tarttuivat tähän uuteen vapauteen ja nostivat basson soiton standardeja niin teknisesti kuin musiikillisestikin.

Soiton tason noustessa myös odotukset basisteja kohtaan nousivat. Bebop-aikakaudella kappaleissa tyypillistä olivat todella nopeat tempot sekä entistä monimutkaisemmat harmoniat. Basistien oletettiin toimivan myös solistisessa roolissa. 1950- ja 1960-luvun

taitteessa basistit kehittivät rytmisektion soittoa yhä pidemmälle. Soittajat, kuten Scott LaFaro, Ron Carter ja Charlie Haden, olivat merkittäviä hahmoja basson roolin kehityksessä. Blantonin tavoin Scott LaFaro mullisti ikuisiksi ajoiksi tavan, jolla bassoa soitetaan. Lyhyt aika 1950-lopusta 1960-luvun alkuun auttoi mullistamaan tavan improvisoida, ja LaFaron levytykset varsinkin Bill Evansin trion kanssa pitävät sisällään innovatiivisinta ja tärkeintä basson soittoa jazzin historiassa. Ensimmäistä kertaa kaikki yhtyeen jäsenet improvisoivat kollektiivisesti ja saivat aikaan vuoropuhelua. Ennen Evansin trioja musiikissa pääasiallisesti solisti soitti sooloa ja komppi tarjosi vain harmonisen ja rytmisen pohjan.

1960-luvun lopusta tähän päivään saakka basistit ovat ottaneet vaikutteita muun muassa sähköbassotekniikoista, fuusiomusiikista, maailmanmusiikista sekä modernista pop-musiikista, vaikkakin soitannolliset perustekniikat soitossa eivät ole juuri muuttuneet 60-luvun lopun jälkeen. Tämän päivän merkittävien basistien (esim. John Patitucci, Stanley Clarke, Christian McBride) tekniseen virtuositeettiin ovat osittain vaikuttaneet sähköbasson sekä klassisen musiikin tekniikoiden omaksuminen ja soveltaminen. Esimerkiksi mainittakoon Edgar Meyerin virtuoottinen jousitekniikka sekä hänen tapansa yhdistää modernin klassisen musiikin ja jazz-improvisoinnin elementtejä.

Basson rooli on muuttunut vuosien saatossa paljon, ja nykyään sitä voidaan pitää täysin yhdenvertaisena soittimena muiden kanssa. Basso nauttii nykyään kanssamuusikoiden ja fanien kunnioitusta paljolti näiden uraauurtavien soittajien ansiosta, jotka ovat puske-
neet basson soiton rajoja vuosien saatossa eteenpäin. Klassisen ja jazz-musiikin lisäksi kontrabassolla on vankkumaton rooli monessa muussakin musiikin tyylilajissa. Kontrabasso on perinteinen soitin ympäri maailmaa esimerkiksi erilaisissa kansanmusiikkikokoonpanoissa, tango- ja tanssimusiikkiyhteisissä sekä bluegrass-, country- ja rockabilly-musiikissa.

Kontrabasso on siis kaiken kaikkiaan erittäin monipuolinen ja moniulotteinen soitin, jolla taittuu kaikenlainen musiikki tyylilajista riippumatta. Tässä lyhyessä infopaketissa on hädin tuskin raapaistu vielä edes pintaa. Parasta basson ja yleensäkin musiikin soittamisessa on yhdessä tekeminen ja musisointi. Koska basisteja on yleisesti melko vähän verrattuna muiden soittimien soittajiin, ovat basistit erittäin kysytyjä erilaisiin kokoonpanoihin. Bassoa soittamalla pääsee varmasti mukaan monenlaisiin musiikillisiin projekteihin sekä tutustumaan uusiin soittokavereihin ja musiikkityyleihin. Kontrabasson soiton voi aloittaa jo 6–7-vuotiaana, yläikärajaa ei ole. Kontrabassoa aletaankin soittamaan usein muita soittimia myöhemmin, ja monella kontrabasistilla on esimerkiksi sähköbassotausta, mistä on hyötyä soittimen hahmottamiseen ja oppimisen nopeaan edistymiseen. Opistolla on erikokoisia soittimia, joita opilas voi opintojensa alkuun lainata, joten omaa soitinta ei opintojen alussa tarvitse ostaa. (Videolinkki My Funny)

Veli-Matti Silanterä

kontrabasson ja sähköbasson opettaja

Soittimena traverso

Kuluneena lukuvuonna Avoniassa on aloittanut opiston historian ensimmäinen traverso-oppilas, 5-vuotias Keira Puttonen.

Juttelimme Keiran kanssa eräänä keväisenä perjantaina hieman soittoasioista. Keira kertoi, että soittaminen on hänestä mukavaa. Mitään erityisen hankalaa ei ole tullut vastaan, vaikka kappaleita on ehditty soittaa jo aika paljon. Kaikkein kivointa on ollut soittaa Kevätlaulua, josta on tullut Keiran lempikappale.

Ensimmäisen soittovuoden aikana Keira kertoi oppineensa ainakin puhaltamaan traversoon sekä useita sormituksia. Hän on ehtinyt esiintyä myös konsertissa, jossa hän soitti kappaleen Osta-kaa omenaa. Ensi vuonna Keira alkaa soittaa impropryhmässä, jossa isosiskokin on soittanut.

Mutta mistä kummasta Keira sai ajatuksen alkaa soittaa juuri traversoa? No, suuresta orkesterista, jossa kymmenien muiden soittimien joukossa oli ollut Keiran mielestä ihanin soitin, puinen huilu – traverso.

Traverso eli barokkihuilu on puinen poikkihuilu, jonka ääni on pehmeä ja heleä. Traverson soiton voi hyvin aloittaa vaikka 5-vuotiaana, sillä lasten malli on sopraanonokkahuilun kokoinen.

Pauliina Almonkari
traverson opettaja

Freelance-muusikon kummallinen vuosi

En olisi villeissä kuvitelmissani osannut arvata, miten koronapandemia vaikuttaisi esiintyvän freelancer-muusikon elämäni kuin tsunami. Maaliskuussa 2020 lähes yhdessä yössä peruuntui valtaosa loppukevään ja kesän keikoistani, ja kalenteri alkoi näyttää pelottavan tyhjältä. Samoin lompakko.

Työryhmä Hanna Haapamäki ja Anni Elonen

Niin surkuhupaisaa kuin voi ollakaan, olin ehtinyt jo tammikuussa 2020 anoa Avoniasta taiteilijavapaata lukuvuodeksi 2020–2021 keskittyäkseni niin oman muusikkouteni kehittämiseen ja konsertointiin kuin myös toteuttaakseni työryhmieni kanssa projekteja, joille olimme saaneet apurahoja. Keikkakalenterissani komeilivat myös kiertueet Espanjassa ja Saksassa Helsingin Barokkiorkesterin solistina sekä kauan odotettu reissu samaisen orkesterin riveissä Lausanneen Sveitsiin Bach-festivaalille. Peruuntumiset kirpaisivat sielua. Ja kovasti.

Syksy 2020 oli kerrassaan merkillinen. Vielä marraskuun alussa sain esiintyä eläville ihmisille, mutta aika nopeasti yleisö korvautui kameroilla, mikrofoniividakolla ja ympärillä hyörivillä tekniikoilla. Ns.

iltakonserttien purkittaminen alkoi nopeasti tuntua peruskauralta, mutta muusikon profiiliini olennaisesti kuuluva lapsille konsertointi vaati videokameran välityksellä roppakaupalla enemmän mielikuvitusta. Kun normaalisti lapsille esiintyessään muusikko saa välittömän kontaktin ja vuorovaikutuksen yleisöön, oli kameralle esiintyessä pistettävä likoon lisätehoja potenssiin sata!

Pitkäaikainen työnantajani Konserttikeskus ry (joka välittää konsertteja ympäri maata kouluihin ja päiväkoteihin) otti nopeasti käytäntöihinsä korona-ajan etäkonsertit. Tämä loistava muusikointa poikkeusaikana työllistävä systeemi toi valoa peruuntuneiden live-konserttien jättämään tyhjyyteen ja sai myös kouluissa positiivisen vastaanoton.

Korona-aika on poikunut vanhan musiikin kentällä myös monia muita freelancerin pelastukseksi kehitettyjä toimintamalleja. Esimerkiksi pitkäaikainen työllistäjäni Suomalainen barokkiorkesteri ansaitsee kunniamaininnan siitä luovuudesta ja ketteryudesta, jota orkesterin johto on osoittanut viimeisen puolentoista vuoden aikana kehittäessään jäsenilleen työtilaisuuksia. Kun kulttuurialan yleisötilaisuudet ovat olleet kiellettyjä ja hyvinkin vaaralliseksi luokiteltuja, on orkesteri striimikonserttien lisäksi järjestänyt muun muassa orkesterin markkinointimateriaalin tekoa, mainosvideoita sekä soittokunnan kehittämistä ja ylläpitoa esimerkiksi work shop-toiminnalla. Taloudellisesti tämän ovat freelancer-orkesterille mahdollistaneet valtionosuudet sekä koronatuot, joiden uskaltaisin väittää menneen erinomaiseen tarkoitukseen!

Toinen lähellä sydäntäni sekä samalla kotikaupunkiani oleva ahkera korona-ajan taiteilijavapaan työllistäjäni on ollut Espoon barokki ry. Yhdistyksemme on kerännyt espoolaisia vanhan musiikin ammattilaisia koolle, ja tuotamme sekä omia että yhteistyökonsertteja muun muassa espoolaisten seurakuntien ja muiden toimijoiden kanssa. Toimin sekä yhdistyksen hallituksessa että Espoon barokin yhtyeen ja orkesterin huilistina.

Koronakaudelta 2020–2021 mieleen on jäänyt niin jokasyksyisen festivaalimme Espoon barokkipäivien järjestäminen ja mittanauhalla yleisön tuolien turvavälien tarkastaminen kuin myös muutamat suoratoistokonserttien järjestämiset ja mukana soittamiset. Päällimmäisenä mielessä on kuitenkin yhteisöimme tinkimätön halu ja yksimielisyys löytää keinoja järjestää toimintaa ja työllistää muusikoita myös poikkeusaikana.

Korona-aikani yksi mielenkiintoisimmista ja joiltain osin myös haasteellisimmista töistäni on ollut laajan palvelutalo- ja hoivakotikonserttikiertueen järjestäminen. Mediassakin paljon uutisoitu korona-ajan vanhusten eristäminen hoitolaitosten vangeiksi ilman virikkeitä ja ihmiskontakteja poiki mieleeni ajatuksen, että jotainhan asialle täytyy tehdä.

Kun sitten sitkeän apurahojen hakemisrumban jälkeen Taiteen edistämiskeskus (Taike) myönsi rahoituksen hoivakotikonserttiprojektilleni maaliskuussa 2021, alkoi hanke viimein realisoitua. Hanke käsitti kymmenen konserttia espoolaisissa ja helsinkiläisissä palvelutaloissa ja hoivakodeissa, ja tarkoitus oli soittaa konsertit koronaturvallisesti ulkoilmassa palvelutalojen pihalla.

Heti konserttien alkumetreillä toukokuussa 2021 törmäsimme kuitenkin aluehallintoviraston poukkoilevaan ohjeistukseen ja nopeasti muuttuviin rajoitusohjeisiin. Palvelutalot peruivat viime tingassa konserttejamme vedoten yleisörajoituksiin ja tiukkaan linjaan. Myöhemmin kesällä konsertit toteutuivat jo suunnitellusti, mutta turvaväliajattelu tuntui olevan monessa palvelutalossa äärimmilleen vietyä. Soitimme siis konsertteja ulkona, mutta yleisön ja esiintyjien välissä tuli olla kuitenkin kymmenen metrin turvavyöhyke. Voiko enää turvallisempaa yleisötilaisuutta ollakaan?

Työssäni freelancer-muusikkona olen saanut tottua tuotannolisiin töihin erottamattomana osana työnkuvaani. Jokaisen soitettun konsertin takana on tunteja tietokoneen ja puhelimen kanssa vietettyä ”laatu-aikaa”. Korona-aika lisäsi tätä työtä roppakaupalla. Välillä tuntui, että päivät täyttyivät vain suunnittelusta ja kontaktoinnista, kun yleisölle ei saanut soittaa, mutta tulevaisuutta varten oli tietysti pakko järjestää töitä. Tai siirtää peruutettuja konsertteja. Tai järjestää striimausporukka kameroineen paikalle.

Kummallinen taiteilijavapaa. Kyllä vaan!

Hanna Haapamäki

Historiallisiin huiluihin erikoistunut freelancer-muusikko
nokkahuilunsoitonopettaja

Soiton- opiskelun alkumetrit

Keväällä se aukesi: ilmoittautuminen soittoharrastukseen. Me juttelimme lasten kanssa harrastuksesta kotona, valitsimme soittimen ja ilmoittauduimme oppilaiksi opiston nettisivujen kautta. Saimme hyväksymiskirjeen kesäkuun alussa, ja sitten vähän jännitettiin alkavaa syksyä.

Heti koulun alkamisen aikoihin opettaja otti yhteyttä ja sovitettiin ihka oma soittotunti joka viikolle. Mikä se oikein on? Mitä siellä tehdään? Joko voin heti soittaa? Millä minä soitan? Miten soittoharrastus lähtee käyntiin?

Soittoharrastuksen aloittaminen on kiva ja mieleenpainuva asia. Se asettaa hyvän alun vuosia kestäväälle polulle, jonka oppilas ja opettaja yhdessä rakentavat. Se ei ole mikään itsestään tapahtuva asia, vaan se vaatii myös vanhempien osallisuutta. Monesta muusta harrastuksesta poiketen musiikki on pitkäjänteinen ja harjoittelua vaativa harrastus, jossa onnistuminen ja eteneminen ovat sidoksissa kotona tapahtuvan työn määrään. Harrastuksen mielekkäys säilyy myös parhaiten, kun kotiharjoittelu sujuu viikoittain. Tässä asiassa vanhempien tuki ja osallisuus ovat avainasemassa.

Ensimmäiselle soittotunnille oli vähän jännittävää saapua. Missä se on? Kuka se ope on? Mihin täällä mennään? Omille pienille soit-tajilleni paikka sinänsä ei ollut uusi, olihan se äidin työpaikka, mutta jännittävää sinne oli silti mennä ihan omaa soittotuntia varten. Opettaja tuli kuitenkin heti vastaan ja johdatti meidät luokkaan. Niin tapahtui sekä perheemme pienen sellistin että kitaristin kanssa. Äiti sai tulla ensimmäisille tunneille mukaan seuraamaan tunnin kulkua.

Useimpien pienten oppilaiden kohdalla on vanhemman välttämätöntä olla mukana tunneilla lapsen tukena, erityisesti opintojen alkuvaiheessa. Toiset lapset ovat taas niin omatoimisia, että vanhemman läsnäolo saattaa jopa häiritä keskittymistä ja opettaja-op-pilassuhteen muotoutumista. Jokaisen kanssa kannattaa siis rau-hassa tunnustella, kuinka asiassa tulee toimia. Oma pieni 7-vuotias kitaristini keskittyy selvästi paremmin äidin ollessa poissa, jolloin harrastus on aivan hänen omansa ja suhde opettajaan on päässyt muodostumaan todella helposti. Sitten taas pieni sellistimme, aloit-taessaan 4-vuotias, tarvitsee selvästi vielä vanhemman ohjaamaan toimintaa musiikkiopistolla sekä seuraamaan, mitä tunnilla opitaan. Apua kaivataan ihan vaan jo soittimen kantamisessakin. Leikinomai-nen soitonopiskelu on lähtenyt käyntiin hänellä hienosti, mutta jotta opetellut aiheet muistuisivat mieleen seuraavillakin tunneilla, on hyvä leikkiä aiheen tiimoilta myös kotona harjoittelun merkeissä.

Vanhemman vastuulla on hankkia lapselle sopiva soitin, josta sovitaan yhdessä opettajan kanssa. Kun soitin on hankittu ja sen käyttöohjeistus tunnilla saatu, on tärkeää seurata myös kotona soitti-men käsittelyä. Useimmat soittimista ovat herkkiä, ja ne kannattaakin säilyttää koteloihinsa tai pusseihinsa, sillä pöly tai irtonaiset tavarat voivat aiheuttaa soittimille vaurioita. Varovainen käsittely on tärkeää erityisesti puhaltimien ja jousisoitinten kohdalla, miksi ei myös muidenkin soittimien. Soittimia tulee aika ajoin myös huoltaa, että ne pysyisivät hyvässä kunnossa. Ohjeet tähänkin antaa oma soitonopet-taja.

Soittimen lisäksi vanhemman vastuulla on järjestää kotona lap-selle sopiva ja rauhallinen tila, jossa soittamiseen on hyvä keskittyä.

Tilassa tulisi olla tarvittavat välineet, nuottiteline, mahdollinen istuin sekä mahdolliset muut tarvittavat tarvikkeet, jotka vaihtelevat soitinkohtaisesti. Etäopetusta varten kotona olisi hyvä olla siihen tarvittavat välineet: tietokone, nopea nettiyhteys sekä mahdolli-sesti myös ulkoinen mikrofoni ja tarvittaessa kuulokkeet. Erityisen tärkeää on myös rauhallinen tila soittotunnin ajaksi. Vanhemman on hyvä olla etätunneilla ainakin lähistöllä varmistamassa, että lapsi selviää teknisten laitteiden kanssa ja pystyy seuraamaan opetusta.

Kun soittotunnin tehtävät on käyty yhdessä läpi musiikkiopis-tolla, on kotitehtävien aika. Olen käynyt usein kitaristini soittotun-tien lopussa luokassa kyselemässä vinkit kotiharjoittelua varten. Viestimme opettajan kanssa tarvittaessa myös WhatsApp-viestein. Omat huiluoppilaani saavat myös vanhemmille jaettuun Google Drive -läksytiedostoon ohjeita tunneilla käsitellyistä asioista, jotta he pystyvät harjoittelemaan kotona. Pienen sellistin kanssa olen itse tunnilla mukana seuraamassa opeteltavia asioita. On joka tapauk-sessa hyvä jutella lapsen kanssa siitä, mitä läksyksi on tullut, sekä joskus myös siitä, miten läksyt pitikään harjoitella.

Vanhemman kannattaa yhdessä lapsen kanssa kotona miettiä, milloin sopiva harjoittelu-aika voisi olla, ja se kannattaa merkitä ylös vaikka lukujärjestykseen. Jos sopivaa aikaa ja fiilistä jää odottelemaan, harjoittelu saattaa hyvinkin arjen tiimellyksessä unohtua. Näin meilläkin on joskus tapahtunut, vaikka miten ammattilaisena tiedän, kuinka tärkeää säännöllinen harjoittelu on. Soittoharjoittelusta on hyvä tehdä tapa, joka sulautuu lapsen arkirutiineihin. Usein monesta lyhyestä harjoituksesta viikon mittaan on enemmän hyötyä kuin yhdestä ainoasta pitkästä harjoittelukerrasta. Vanhempien päätehtävä on muistuttaa lasta harjoittelusta sekä kannustaa ja palkita häntä ahkeruudesta ja onnistumisista. He voivat toimia yleisönä tai tarpeen mukaan tehdä soittoläksyjä lapsen kanssa yhdessä. Hyväksi havaittu oppimisen keino on myös se, jos lapsi saa opettaa vanhempansa.

Aina harjoittelu ja soitto eivät suju. Joskus lapsi ei vain halua vanhempansa apua ja tukea. Pieni sellistimme huuteli alkumetreillä, ettei hän halua soittaa selloa kotona, koska ope ei ole täällä. Silloin otin yhteyttä opettajaan ja sovimme yhteisistä pelisäännöistä. Opettajan tehtävä on auttaa siinä, mitä ja miten harjoitellaan, ja

vanhemman tehtävä on muistuttaa kotona harjoittelusta. Kotolossa oleva soitin ei itsestään hyppää esiin ja kutsu soittamaan. Tulee varmasti viikkoja, jolloin ollaan kipeinä tai väsyneinä eikä soitto vain kiinnosta, mutta silloin harjoittelun kanssa pitää ottaa kevyemmin ja vaikka kertailla vanhoja kappaleita. Kunhan se ei vaan jää tavaksi.

Joskus soittoharrastus voi olla lapselle tosi tärkeää, vaikka kotiharjoittelu ei sujukaan. Ehkä harjoittelutavoista ei ole saatu hyvää otetta tai opettajan tai kavereiden näkeminen on tärkeämpää kuin itse soitto. Nämä vaiheet, etenkin teini-iän kynnyksellä, ovat ihan normaaleja ja menevät usein ohi. Ei jokaisesta oppilaasta tule teknistä taituria, mutta he saavat tunneilta muitakin elämän oppeja niin esiintymiseen, itsensä ilmaisuun, kuuntelemiseen ja ylipäättään musiikin hahmottamiseen. Omat lapsenikin ovat joskus menneet tunnille kovan kiukuttelun päätteeksi, mutta palanneet tunnilta energisinä ilopillereinä. Soittotunti on mainio irtiotto arjesta ja ikioma hetki, jolloin oppilas saa aikuisen huomion täysin itselleen. Sitä ei kovin monessa harrastuksessa tapahdu.

Lapsen soittoharrastuksen tukeminen vaatii kärsivällisyyttä kuten mikä tahansa muukin kasvatukseen liittyvä asia. Mikään ei ensimmäisellä kerralla kuulosta täydelliseltä, vaan onnistunut soitto on sinnikkään harjoittelun ja usean kertauksen tulosta. Harjoittelu voi tuntua joskus tuskaiselta, ja yksi kappale saattaa soida kotona pitkiäkin aikoja, varsinkin jos siitä on syntynyt oppilaalle mieluisa. Kiinnostus lapsen soittamista kohtaan ja kannustaminen kantavat jo kuitenkin pitkälle. Kun soittaminen löytää paikkansa oppilaan arjessa, pääsemme rakentamaan vuosia kestäväää musiikkisuhdetta ja auttamaan kasvavia nuoria löytämään omat musikaaliset polkunsaa. Siitä ilosta pääsee lopulta nauttimaan itse soittajan lisäksi kaikki lähimmäiset.

Pia Tiainen

Pienen kitaristin ja pienemmän sellistin äiti
huilunsoiton opettaja

Kaupunki- gallerian valo- ja ääni- taideteoksia

*Taide levittäytyi kaupunkiympäristöön
talvilomaviikolla 22.–28.2.2021, kun Espoon
tapahtuma- ja kulttuuripalvelut toi valo- ja ääni-
installaatiota eri puolille kaupunkia.*

Kuvassa näkyy Breidablick-niminen tornillinen huvila

Villa Breidablickissa, Kannusillanmäellä pääsi ihastelemaan valoteosta "Static Assemblage in Orange and Pink", jossa valoins-tallaatio värjäsi ympäristönsä talvisessa maisemassa valotaidereit-tiä rytmittäen. Matriisimainen lyhtysomitelma kuljetti katsojan oranssista pinkkiin seinälle heijastuvan väriliukuman kautta.

Musiikkiopisto Avonia on toiminut vuodesta 2010 Villa Breida-blick -nimisessä talossa. Talo on saanut nimensä paikalla olleesta Breidablickin huvilasta. Talon historiasta tiedetään seuraavaa:

Espoon kunta osti vuonna 1932 Breidablick-nimisen tornillisen huvilan, josta tuli Espoon kunnantalo. Talon oli omistanut leskirouva Jenny Weckström, ja siinä oli pidetty täysihoitola. Talo paloi 1933, ja seuraavana vuonna paikalle rakennettiin uusi kunnantalo, joka oli aluksi yksikerroksinen, mutta sai toisen kerroksen 1945. Talo toimi kunnantalona vuoteen 1971 asti.

Avonian kitara- festivaali 2021

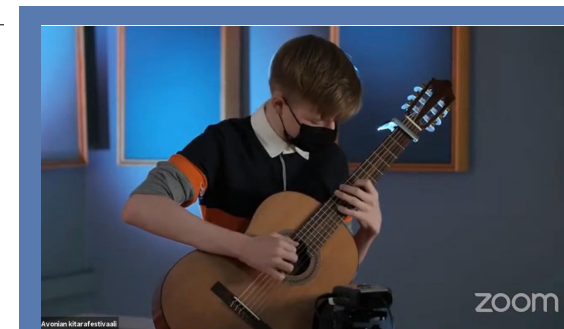
Nekka ja Musiikkiopiston konserttisali toimi ”festivaalitudiona”, jossa kitarakollegion jäsenet Antti, Jose ja Rody juonsivat festivaalia. Osa esiintyjistä soitti kotoaan ja osa saapui konserttisaliin, jonne oli rakennettu äänitys- ja kuvausmahdollisuus.

Osa esityksistä oli nauhoitettu etukäteen ja esitykset lähetettiin festivaalin studiosta ohjelman mukaisena aikana. Mielenkiintoisen tästä ensimmäisestä festivaalista tekee se, että festivaaliviikon esitykset ovat tallennettu Avonian kitaristien YouTube-kanavalla. Viikon aikana festivaaleilla esiintyi noin 50 oppilasta. Kitarafestivaalien YouTuben stream-esityksiä katsottiin lähes 2000 kertaa – musiikkiopiston ensimmäiselle kitarafestivaalille melkoinen osallistujamäärä.

Festivaali onnistui niin upeasti, että jatkoa on luvassa....

FINALE!

Lähetys alkaa pian ...

AVONIAN KITARISTIT
2021

FESTIVALI

MA 17.5.
KLO 18
AVAJAISET

MAISTIAISIA
FESTIVAALI-VIIKON
KONSERTEISTA

TI 18.5.
KLO 18
URHO

JENNAH VAINION
KITARATUOTANNON
KANTAESITYKSET

KE 19.5.
KLO 18
YHTYEET

MM. AVONIAN
KITARAKVARTETIN
LOPPUKONSERTTI

TO 20.5.
KLO 18
LEVEL UP!

PERUSOPINTOJEN
PÄÄTÖSKONSERTIT

PE 21.5.
KLO 18
FINALE!

SYVENTÄVIEN OPINTOJEN
PÄÄTÖSKONSERTIT

LA 22.5.
KLO 12
KESÄLOMALLE!

KAIKKI AVONIAN KITARISTIT
— MARATONKONSERTTI

@AVONIAN.KITARISTIT → KONSERTTILINKIT, ESIINTYJÄT JA OHJELMATIEDOT

KAHDESKYMMENES TOIMINTAVUOSI

PERUSOPINNOT, SYVENTÄVÄT OPINNOT, MUSIIKKILEIKKIKOULU, AVOIN OSASTO 1

Syyslukukausi 2020	ma 17.8.–pe 18.12.	loma-ajat:	syysloma ma 12.10.–pe 16.10.
Kevätlukukausi 2021	ma 7.1.–ke 25.5.		talviloma ma 22.2.–pe 26.2. pääsiäinen pe 2.4.–ma 5.4.

AVOIN OSASTO 2 (12 opetusviikkoa)

Syyslukukausi 2020	ma 21.9.–pe 18.12.	loma-ajat:	syysloma ma 12.10.–pe 16.10.
Kevätlukukausi 2021	ma 7.1.–pe 7.4.		talviloma ma 22.2.–pe 26.2. pääsiäinen pe 2.4.–ma 5.4.

Opetuspaikat	Bändikeidas, Pihatörmä 1 Kirkkojärven koulu, Kotikyläntie 6 Laurinlahden koulu, Merisaapas 2-4 Matinlahden koulu, Aapelinkatu 2-4 Vanttilan koulu, Nissintie 2 Villa Breidablick, Kannusillanmäki 6 Westendipuiston koulu, Hiiralantie 6 Honey Monsters päiväkotiki Olari, Avaruuskatu 1 Honey Monsters päiväkotiki Tuomarila, Joupinpuisto 2 Hösmärinpuiston päiväkotiki, Hösmärinahde 5 Karhusuon koulu, Karhuniitynkuja 6 Nupurin päiväkotiki, Brobackantie 1 Ymmerstan päiväkotiki, Ullantorppa 6
---------------------	---

Toimihenkilöt	Ilari Iivonen, rehtori Mikko Antikainen, apulaisrehtori Tuula Iivonen, talouspäällikkö Päivi Elomaa, opintosuhteeri Petja Kaivo-oja, iltavahtimestari Eveliina Puustinen, iltavahtimestari
----------------------	---

TALOUS

Tilikausi 1.1.2020–31.12.2020

Menot	1 502 126 €	100 %
TULOT		
Valtionosuus	739 574 €	48 %
Espoon kaupunki toiminta-avustus	303 000 €	20 %
Lukukausimaksut	377 922 €	25 %
Muut avustukset	120 955 €	7 %

LUKUKAUSIMAKSUT

Perusopinnot, solistinen aine

30 min	290 €
45 min	350 €

Syventävät opinnot, solistinen aine

60 min	350 €
--------	-------

Musiikkileikkikoulu, ryhmäopetus

30–45 min	110 €
soitinvalmennus	130 €

Ryhmäopetus

30–45 min soitinvalmennus (kitara, piano, viulu)	190 €
Muut ryhmäopetusaineet	90 €

Avoin osasto 2 (12 opetusviikkoa)

30 min	385 €
45 min	580 €

Avoin osasto 1 (17 opetusviikkoa)

30 min	560 €
45 min	840 €

Muut maksut

Soitinvuokra	50-100 €
Kirjaamismaksu/ uusi oppilas	15 €
Maksuhuomautus	5 €

OPETTAJAT

Aittola Kirsi
PIANO

Almonkari Pauliina
NOKKAHUILU, HUILU, TRAVERSO

Arlin Mikko
RUMMUT

Backman Annalina
PIANO

Casallas Jose
KLASSINEN KITARA

Desimpelaere Eva
PIANO

Gemert van Rody
KLASSINEN KITARA

Haapamäki Hanna
NOKKAHUILU
(taiteilijavapaa 2020-2021)

Haimelin Markus
PIANO, KEYBOARD

Hyökki Saima
LAULU RYTMIMUSIIKKI

Ignatius Antti
KLASSINEN KITARA

Jokinen Antti
SÄHKÖKITARA
AMP

Kaakkomäki Jukka
HARMONIKKA

Kaipainen Santeri
PIANO, KEYBOARD

Kangaskokko Taija
VIULU

Koivunen Aya
VIULU, ALTOVIULU

Koivunen Jarno
VIULU

Koivusalo Severi
RUMMUT

Kontinen Jussi
**SÄHKÖKITARA
AMP**

Kumpulainen Katriina
MUSIIKKILEIKKIKOULU

Laivuori Martti
SELLO

Lehtonen Katja
PIANO

Liimatainen Saku
PIANO

Malmelin Anne-Marie
PIANO

Mutanen Minna-Sisko
LAULU KLASSINEN
(opintovapaa 2020-2021)

Mäkinen Milla
LAULU KLASSINEN

Pietilä Juha
VIULU

Pohjasniemi Soile
PIANO

Ruotsala Arto
**MUSIIKIN HAHMOTUSAINEET
MUSIIKKITEKNOLOGIA**

Saikkonen Tomi
RUMMUT

Siljanterä Veli-Matti
**SÄHKÖBASSO
KONTRABASSO**

Summanen Otso
**KLASSINEN KITARA
SÄHKÖKITARA**

Tastula Anna
**PIANO
MUSIIKIN HAHMOTUSAINEET**

Tiainen Pia
HUILU

Ylivaara Esa
PIANO, SÄVELLYS, SÄESTYS

Äijälä Heidi
KANTELE

HALLINTO

Iivonen Ilari
REHTORI
KITARA

Antikainen Mikko
APULAISREHTORI
KLARINETTI

Iivonen Tuula
TALOUSPÄÄLLIKÖ

Elomaa Päivi
OPINTOSIHTTEERI

Kaivo-oja Petja
ILTAVAHTIMESTARI
VILLA BREIDABLICK

Puustinen Eveliina
ILTAVAHTIMESTARI
VILLA BREIDABLICK

In memoriam

Taija Kangaskokko

1.6.1983 – 20.9.2021

EDISTYMINEN OPINNOISSA

Musiikin perusopinnot

Perusopintojen tarkoituksena on innostaa oppilasta musiikin tavoitteelliseen opiskeluun ja musiikillisten taitojen pitkäjänteiseen kehittämiseen. Lähtökohtana opiskelulle ovat oppilaan kiinnostuksen kohteet ja vahvuudet. Monipuolinen musiikillinen toiminta kehittää oppilaan musiikillista ja luovaa ajattelua. Keskeisenä sisältönä on monipuolinen perehtyminen oppilaan instrumentin perustekniikkaan, ohjelmistoon ja ilmaisumahdollisuuksiin. Opinnoissa tutustutaan monipuolisesti erilaisiin musiikinopiskelun työvälineisiin ja työtapoihin. Yhteismusisointitaitojen, musiikin hahmottamisaineiden ja historiatietoisuuden kehittäminen on tärkeä osa opintoja. Näiden sisältöalueiden integrointi oman soittimen opiskeluun luo vakaan pohjan ja perustuksen rakentaa osaamista edelleen.

Tässä opintojen laajuudet on kuvattu laskennallisina laajuuksina. Oppilaiden henkilökohtaiset valmiudet ja kiinnostuksen kohteet vaikuttavat toteutuviin tuntimääriin käytännössä.

Musiikin perusopinnot 6–7 vuotta

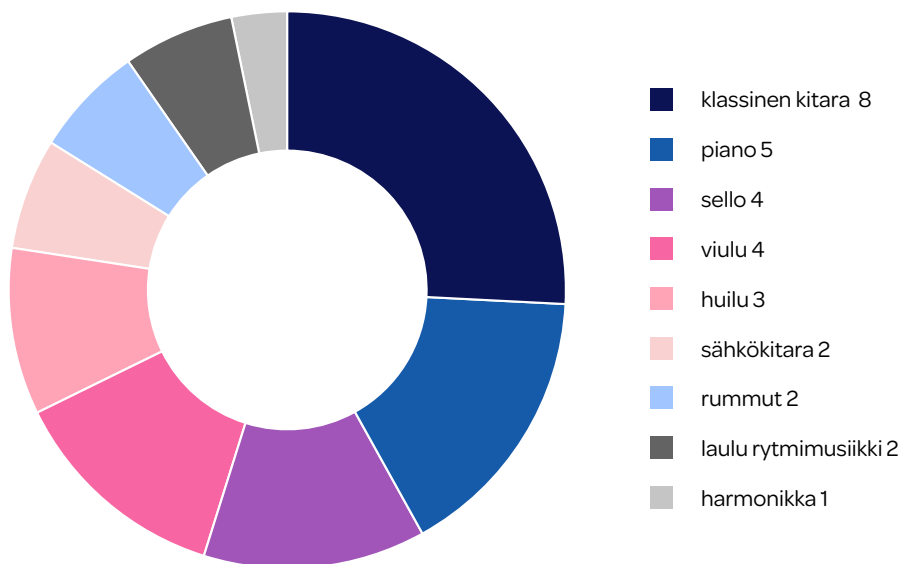
Oppimaan oppiminen ja harjoittelu 400 tuntia

Kuunteleminen ja musiikin hahmottaminen 150 tuntia

Säveltäminen ja improvisointi 150 tuntia

Esittäminen ja ilmaiseminen 100 tuntia

Kaudella 2020–2021 31 oppilasta on saanut perusopintojen todistuksen.

Musiikin syventävät opinnot

Syventävissä opinnoissa oppilas laajentaa tai painottaa opintojaan valitsemallaan tavalla Musiikkiopisto Avonian opetustarjontaan perustuen. Opintojen aikana oppilas suunnittelee ja valmistaa musiikillista osaamista osoittavan laajan oppimäärän lopputyön, joka voi muodostua erilaisista kokonaisuuksista tai keskittyä tiettyyn syvennettyyn osaamiseen. Oppilas asettaa lopputyön tavoitteet ja päättää lopputyön toteutustavan yhteistyössä opettajiensa kanssa Musiikkiopisto Avonian opetustarjonnan pohjalta.

Keskeisinä sisältöinä ovat oppilaan musiikillisten ilmaisukeinojen monipuolinen kehittäminen henkilökohtaisessa ohjauksessa, ohjelmiston laajentaminen sekä erilaisissa musiikillisissa kokoonpanoissa tarvittavien musisointi- ja yhteistyötaitojen kehittäminen. Opintoihin sisältyy myös musiikin hahmotustaitojen, kulttuurisen ymmärryksen ja luovan ajattelun monipuolista kehittämistä.

Tässä opintojen laajuudet on kuvattu laskennallisina laajuuksina. Oppilaiden henkilökohtaiset valmiudet, kiinnostuksen kohteet ja lopputyön sisältö vaikuttavat syventävien opintojen opintokokonaisuuksien toteutuviin tuntimääriin käytännössä.

Musiikin syventävät opinnot 3–4 vuotta

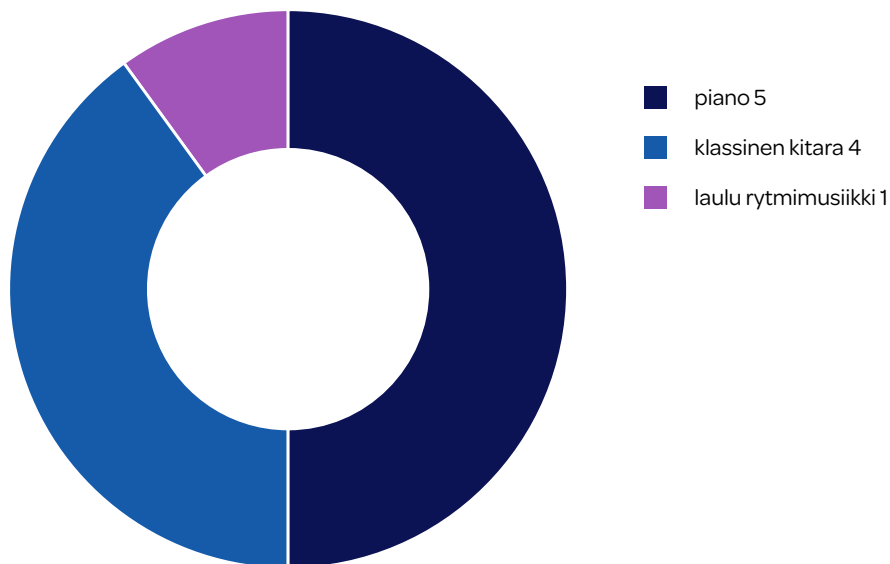
Oppimaan oppiminen ja harjoittelu 250 tuntia

Kuunteleminen ja musiikin hahmottaminen 100 tuntia

Säveltäminen ja improvisointi 100 tuntia

Esittäminen ja ilmaiseminen 50 tuntia

Kaudella 2020–2021 10 oppilasta on saanut syventävät opinnot päätökseen ja saanut Taiteen perusopetuksen laajan oppimäärän päättötodistuksen.

YHTEISMUSISOINTI

Lukuvuonna 2020-2021 yhteismusisointiin osallistui yhteensä 298 oppilasta. Orkestereita, kokoonpanoja ja bändejä oli yhteensä 51.

KLASSINEN

Klassisen musiikin linjalla toimi 28 kokoonpanoa, joihin osallistui 71 oppilasta. Orkestereita toimi 8 ja niihin osallistui 128 oppilasta.

YHTYE	YHTYEIDEN MÄÄRÄ	OPPILAAT
Huilukvartetti	3	12
Huil duo	1	2
Huilu-kantele duo	1	2
Harmonikka-huilu duo	1	2
Harmonikka-viulu duo	1	2
Jousikvartetti	1	4
Kitaraduo	2	4
Nokkahuilu-kantele duo	1	2
Nokkahuilu duo	1	2
4-kätinen pianolla	10	20
Pianoduo (piano ja soolosoitin)	2	4
Sellokvartetti	1	4
Viulutrio	2	6
Yhteissoittomuha	1	5

ORKESTERIT**OPPILAAT**

Kitaraorkesteri	32
Antin kitaraluokan etäkitaraorkesteri	19
Selloyhtye	18
Arco	18
Pizzicato	14
Legato	11
Westendin soittoniekat	9
Improryhmä	7

RYTMIMUSIIKKI

Rytmimusiikkilinjalla toimi 15 kokoonpanoa, joihin osallistui 99 oppilasta.

YHTYE**OPPILAAT**

8h	7
AB/CD	7
Heviosasto	6
Hurrigains	6
Lapsikuoro Ainova	7
Naapurusto	7
Putka Betrayal	7
Stemmapaja	6
Sugar Railroad	6
Sweaty Boyz	5
Syndicate	7
Tap Tempo	6
Telepatit	9
Ukulele ryhmäopetus	7
Virus	6

TAPAHTUMAKALENTERI

ELOKUU

- ma 17.8. Sali Soi, Villa Breidablick
ma 24.8. Sali Soi, Villa Breidablick
ma 31.8. Sali Soi, Villa Breidablick

SYYSKUU

- la 5.9. Sellistien mestarikurssi, ohjaajana Jukka Rautsalo, Villa Breidablick
la 5.9. Häräntappoase, Otasali
su 6.9. Häräntappoase, Otasali
ma 7.9. Sali Soi, Villa Breidablick
la 12.9. Avonian jousisoittajien konsertti
Suvelan Basaari-tapahtumassa, Suvelan kappeli
ma 14.9. Sali Soi, Villa Breidablick
ma 21.9. Sali Soi, Villa Breidablick
to 24.9. Aula Soi striimattuna, Bändikeidas
su 27.9. Kotiliesi-konsertti senioreille, Suvelan kappeli
ma 28.9. Sali Soi, Villa Breidablick

LOKAKUU

- su 4.10. J.S.Bachin sellosoolosarjat,
Selloakatemian opiskelijat esiintyvät.
Avoniasta sellisti Elias Sundqvist, Porvoon tuomiokirkko
ma 5.10. Sali Soi, Villa Breidablick
ke 7.10. Syyskonsertti pianistien tapaan, Villa Breidablick
ma 19.10. Sali Soi, Villa Breidablick
ma 26.10. Sali Soi, Villa Breidablick
to 29.10. Aula Soi striimattuna, Bändikeidas
pe 30.10. Pianistien konsertti, Villa Breidablick

MARRASKUU

- ke 4.11. Nuori Soittaa! Verkossa-tapahtuma
pe 6.11. Antti Ignatiuksen kitaraoppilaiden Zoom-konsertti
la 7.11. Pianistien syyskonsertti, Kauklahden kappeli
to 12.11. Avonian jousisoittajien konsertti, Suvelan kappeli.
Konsertti videoitiin ilman yleisöä.
la 14.11. Pianon äärellä liris Kajan, Villa Breidablick
la 24.11. Palje + 2020 yhteissoittokatselmus
ma 23.11. Jarnon viulistien soittajaiset, Villa Breidablick
ti 24.11. Soilen pianistien konsertti I, Villa Breidablick
to 26.11. Aula Soi striimattuna, Bändikeidas
pe 27.11. Pianon äärellä Ben Li, Villa Breidablick
pe 27.11. Pianistien konsertti, Villa Breidablick
pe 27.11. Jailbreak! I-II, Kannusali, konsertit videoitiin ilman yleisöä
la 28.11. Sävelten taikaa 1-4, Villa Breidablick
su 29.11. Josen ja Rodyn oppilaiden konsertit 1-7.
Konsertit videoitiin ilman yleisöä.

etäopetus 30.11. – 18.12.2020

JOULUKUU

- la 5.12. Annalinnan pianistien etäjoulukonsertti I-II
la 12.12. Juhan viuluoppilaiden etäkonsertti
ma 14.12. Maanantaimusiikki etäkonsertti - kantelistit ja huilistit
ma 14.12. Pian huilistien etäkonsertti
ti 15.12. Antti Ignatiuksen kitaraoppilaiden videokonsertti
ke 16.12. Honey Monsters Tuomarila etämuskarikonsertti
ke 16.12. Antti Ignatiuksen kitaraoppilaiden etäjoulukonsertti
ke 16.12. Evan pianistien etäjoulukonsertit I-II
to 17.12. Saiman joululaululaulajaiset etänä

- pe 18.12. Sellistien etäjoulukonsertti
 pe 18.12. Honey Monsters Olari etämuskarikonsertti

TAMMIKUU (etäopetus 7.1. - 31.1.2021)

HELMIKUU

- ma 1.2. Sali Soi, Villa Breidablick
 ma 8.2. Sali Soi, Villa Breidablick
 ke 10.2. Lapin lauluja "Trapesa Café Zoom-konsertti",
 Villa Breidablick
 to 11.2. XXIII Kokkolan Talviharmonikka-festivaali 6.-14.2.2021,
 VideoTalviharmonikka
 ma 15.2. Sali Soi, Villa Breidablick
 to 18.2. Aula Soi striimattuna, Bändikeidas

MAALISKUU (etäopetus 1.3. - 12.4.2021)

- pe 5.3. Antti Ignatiuksen kitaraooppilaiden Zoom-konsertti
 su 21.3. Kitaristien mestarikurssi, Zoom-yhteydellä
 ke 31.3. Evan pianistien pääsiäiskonsertit I-II etäyhteydellä

HUHTIKUU

- ke 21.4. Huilistien etäkonsertti - Bullard etydit
 to 22.4. Avonian kitaristien videointikonsertti, Suvelan kappeli
 pe 23.4. Huilistien lopputyökonsertti etäyhteydellä
 su 25.4. Kitaristien mestarikurssi, Zoom-yhteydellä
 to 29.4. Avonian jousisoittajien videointikonsertti, Suvelan kappeli

TOUKOKUU

- ke 12.5. Jousisoittajien solistikonsertti, Kaukalahden kappeli
 ke 12.5. Pianistien päättökonsertit I-IV, Villa Breidablick
 la 15.5. Kitaraduo lisa ja Venla, Ravintola Pastit
 su 16.5. Juhan viulistien soittajaiset, Villa Breidablick
 ma 17.5. Avonian kitarafestivaali – Avajaiset, Zoom ja YouTube
 ti 18.5. Avonian kitarafestivaali – Urho, Zoom ja YouTube
 ke 19.5. Avonian kitarafestivaali – Yhtyeet, Zoom ja YouTube
 ke 19.5. Aino-Elina Inkinen, Syventävien opintojen
 päättökonsertti, Villa Breidablick

- ke 19.5. Nea Fagerström, perustason opintojen päättökonsertti,
 Villa Breidablick
 ke 19.5. Saara Vainio, Syventävien opintojen päättökonsertti,
 Villa Breidablick
 ke 19.5. Aron Österlund, Syventävien opintojen päättökonsertti,
 Villa Breidablick
 to 20.5. Avonian kitarafestivaali – Level Up! Zoom ja YouTube
 pe 21.5. Avonian rytmimusiikkilinnan Jailbreak! YouTube-konsertti
 pe 21.5. Avonian kitarafestivaali – FINALE! Zoom ja YouTube
 la 22.5. MaxArt2021, Avonian rytmimusiikkilinnan bändit
 Tap Tempo, Virus ja 8h YouTube-katselmus
 la 22.5. Avonian kitarafestivaali – Kesälomalle! Zoom ja YouTube
 ma 24.5. Katjan pianistien kevätsoittajaiset, Laurinlahden koulu
 ma 24.5. Huilistien etäkonsertti
 ma 24.5. Rytmimusiikkilinnan kevätmaraton I, YouTube-konsertti
 ti 25.5. Kantelistien kesäkimara etäkonsertit I-II
 ti 25.5. Sellistien konsertit I-V, Villa Breidablick
 ti 25.5. Katjan pianistien kevätsoittajaiset I-III,
 Westendinpuiston koulu
 ti 25.5. Evan pianistien etäkevätkonsertti
 ti 25.5. Avonian rytmimusiikkilinnan kevätmaraton II,
 YouTube-konsertti
 ke 26.5. Kirsin piano-oppilaiden etäkonsertti
 to 27.5. Katjan pianistien kevätsoittajaiset, Villa Breidablick
 la 29.5. Wilhelm Tiihonen, perustason päättökonsertti,
 Villa Breidablick
 la 29.5. TGF, Tampere Guitar Festival, Zoom
 la 26.6. Northern Lights Piano Festival & Competition
 (videoituna)

MESTARIKURSSEJA, KILPAILUJA JA MUITA TAPAHTUMIA

5.9.2020

Sellistien mestarikurssi, Villa Breidablick
ohjaajana Jukka Rautasalo

21.11.2020

Palje + 2020 yhteissoittokatselmus
Olli Pakkala, harmonikka
Essi Pakkala, viulu

11.2.2021

XXIII Kokkolan Talviharmonikka-festivaali, VideoTalviharmonikka
Olli Pakkala, harmonikka
Kaisa Särkkä-Pakkala, huilu

21.3.2021

Kitaristien mestarikurssi, Zoom-yhteydellä

25.4.2021

Kitaristien mestarikurssi, Zoom-yhteydellä

22.5.2021

MaxArt2021, YouTube

29.5.2021

TGF, Tampere Guitar Festival, Zoom-yhteydellä
Daniel Jonsson, Joel Miettinen, Mikael Myllymäki, Bhargav Aniish
Punaganti Venkata ja Kedharnatha Singh Ramabharathi

26.6.2021

Northern Lights Piano Festival & Competition (videoituna)
Aino ja Enni Pirkkalainen, jaettu 3. sija